

Forumul studențesc

● revistă a c.u.a.s.c. din centrul universitar timișoara ● anul XI ● nr. 4 (82) ianuarie 1983 ● 16 pagini ● 3 lei ●

EPOCA CEAUȘESCU — cea mai fertilă perioadă din istoria României

De numele secretarului general al Partidului Comunist Român, președintelui Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sînt legate toate marile înfăptuiri ale politicii interne și externe ale României din întregul răstimp în care se află la conducerea partidului și statului. Ele poartă pecetea gândirii creatoare și personalității secretarului general. Practica ne dovedește faptul că cea mai rodnică perioadă din istoria multimilenară a patriei noastre o constituie aceasta, în care tovarășul Nicolae Ceaușescu se află în fruntea națiunii noastre, pe calea progresului și civilizației socialiste.

Epoca CEAUȘESCU este caracterizată de mari cuceriri ale poporului român în lupta pentru o economie avansată, pentru avîntul științei și culturii, pentru afirmarea pleneră a personalității umane.

Întîiului comunist al țării îi datorăm strălucirea de azi a României, mîndră și demnă între națiunile lumii, ca și certitudinea cu care privim viitorul ei luminos.

Prezența sa în fruntea partidului și statului, în mijlocul nostru și pe arena internațională constituie o garanție pentru reușita idealurilor de pace și prosperitate ale întregului popor, idealuri care zi de zi se îndeplinesc în realitate.

Prin întreaga sa activitate, datorită calităților remarcabile ce caracterizează gândirea creatoare și acțiunea sa, personalitatea proeminentă a tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a impus în viața națiunii noastre socialiste și a lumii întregi, ridicînd continuu prestigiul României.

Munca neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu este pătrunsă de cea mai înaltă responsabilitate comunistă față de obiectivele politice ale partidului, în vederea creșterii bunăstării

(Continuare în pagina a 2-a)

„Trebuie să infăptuim perseverent măsurile de ridicare și mai puternică a nivelului învățămîntului nostru de toate gradele, îmbunătățind pregătirea profesională, tehnico-științifică a elevilor și studenților în pas cu noile cuceriri ale cunoașterii actuale din toate domeniile, asigurînd cadre de înaltă competență în toate sectoarele de activitate.“ (NICOLAE CEAUȘESCU — Conferința Națională a P.C.R. din 16—18 decembrie 1982)

Conferința Națională a partidului — program de implicare a activității universitare în procesul de dezvoltare a României socialiste

Conferința Națională a partidului se va înscrie, fără îndoială, ca un moment remarcabil al abordării unor probleme teoretice privitoare la stadiul actual al dezvoltării României, al căilor soluționării contradicțiilor și realizării unei concordanțe cât mai depline între forțele de producție și relațiile sociale, a progresului armonios al întregii societăți.

Abordarea problemelor teoretice la Conferința Națională a avut loc după o profundă dezbateră a acestora în partid, cu întregul popor, astfel încît Conferința a avut posibilitatea să evidențieze aportul maselor la stabilirea unor măsuri practice pentru activitatea de viitor.

Trebuie menționată profunzimea și realismul cu care secretarul general al partidului a abordat contradicția între dezvoltarea forțelor de producție și dezvoltarea relațiilor sociale, acestea manifestînd o anumită tendință de rămînere în urmă, o anumită disproporție între unele sectoare ale economiei naționale determinînd apariția unor contradicții care trebuie înlăturate, inclusiv între cerințele de consum și posibilitățile existente între cerințele de consum și nivelul producției bunurilor de consum. Este de o mare forță politică și educativă sublinierea făcută în acest sens, aceea că nu se poate consuma mai mult decît se produce la un moment dat în societate. Se desprinde, de aici, necesitatea de a acționa astfel în planul instrucției și educației încît să se înțeleagă că dezvoltarea forțelor de producție este, fără îndoială o necesitate, dar și repartizarea mai justă a fondului de consum și dezvoltare este o cerință, dacă avem în vedere viitorul națiunii noastre socialiste.

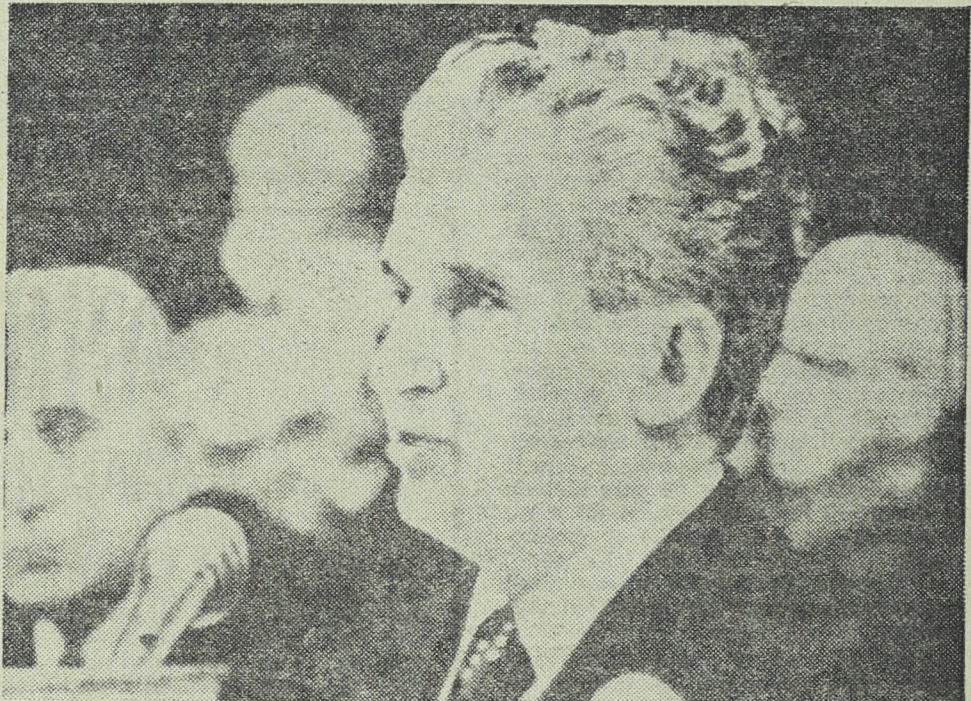
Am reținut, în mod deosebit, pentru noi cei ce muncim în domeniul formării cadrelor, analiza contradicțiilor existente, într-un anumit sens, între dezvoltarea forțelor de producție, a bazei tehnice și nivelul conștiinței socialiste. Această situație necesită măsuri în direcția ridicării nivelului învățămîntului, a pregătirii cadrelor, implicat în ceea ce privește dezvoltarea conștiinței socialiste. Cred că este necesar să regîndim, în bună măsură, cum să ne desfășurăm activitatea, astfel încît să pregătăm buni specialiști dar și

oameni politici, care să se angajeze plenar în rezolvarea tuturor problemelor tehnice, profesionale, educative cu care se confruntă după absolvire.

De altfel, așa cum aprecia secretarul general al partidului, participarea conștientă a maselor populare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, a întregii societăți este expresia superiorității orînduirii noastre noi și în același timp condiție a înlăturării cu succes a Programului partidului. În acest sens putem aprecia că și în ceea ce ne privește avem asigurat un cadru democratic larg dar mai avem încă multe de făcut pentru mai buna funcționare a acestuia. Cred că mai este loc pentru așezarea și mai fermă a întregii noastre activități pe bază de norme care să stabilească cu mai multă precizie direcțiile de activitate, pentru perfecționarea concordanței între organismele democratice din instituția noastră și cele administrative, care trebuie să conclueze în mod armonios.

În conformitate cu spiritul lucrărilor Conferinței Naționale, ne vom orienta asupra necesității de a intensifica activitatea ideologică, pentru educația materialist-dialectică, patriotică, pentru afirmarea umanismului nou revoluționar în viața universitară. Tovarășul Nicolae Ceaușescu, participanții la dezbateri, au insistat în mod special asupra acestui domeniu. Ca activiști în domeniul învățămîntului avem datoria să acordăm o atenție mai mare clarificării problemelor teoretice și ideologice în raport cu stadiul de dezvoltare al societății noastre, precum și cu situația mondială, cu transformările revoluționare ce au loc în lume, cu problemele noi care apar în epoca noastră. Este necesar să ne sporim eforturile pentru a explica studenților evenimentele, faptul că organizarea socialistă constituie singura cale de înlăturare a inegalităților, de realizare a unei societăți mai umane, care să permită afirmarea plenară a personalității umane.

Nu odată secretarul general al partidului ne-a îndemnat să acordăm o atenție mai mare sădării în conștiința tineretului a spiritului revoluționar, dorinței de a-și însuși cele mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii umane, a voinței de a acționa în toate împrejurările ca patrioți adevărați.

Ne vizează și pe noi chemarea secretarului general de a combate cu mai multă hotărîre mentalitățile retrograde, mistice, influențele burgheze în conștiința și viața oamenilor. În fond ni se cere ca fiecare dintre noi să acționăm în vederea îndeplinirii sarcinilor încredințate de partid și popor, răspunzînd prin fapte concrete încredințate, să demonstrăm trăinicia societății noastre socialiste, chiar și în condiții grele, de furtună, cum afirmă secretarul general al partidului.

Trebuie subliniat realismul documentelor Conferinței Naționale care ține seama de situația gravă economică și politică internațională, de influențele ce se reflectă și asupra țării noastre, ține seama de forța și capacitatea partidului și poporului nostru. Adoptarea în unanimitate a documentelor dezbătute la Conferința Națională, a trasat cu o claritate deplină un larg program de activitate în vederea dezvoltării patriei noastre în următorii ani ai cincinalului. Hotărîtor este acum, după cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, la încheierea lucrărilor, să se îmbunătățească activitatea organizatorică, practică, unirea tuturor forțelor în vederea realizării neabătute a hotărîrilor adoptate.

Lucrările Conferinței Naționale s-au încheiat într-adevăr, într-o atmosferă de puternică afirmare a voinței de a traduce în viață Programul de activitate al partidului, de realizare a unei noi calități a vieții în patria noastră.

În secțiunea privind problemele teoretice, ideologice și activitatea politică, educativă a partidului, pentru formarea omului nou, făuritor conștient al socialismului, la care am participat, s-a dat o deosebită apreciere, de către toți participanții la dezbateri, amplitudinii desfășurate de partid, de secretarul său general, pentru elaborarea teoretică a problemelor etapei actuale a societății noastre, pentru cunoașterea și aplicarea legilor obiective.

În acest cadru s-a insistat asupra creșterii eficiente a tuturor formelor de activitate folosite în procesul educațional. S-a luat o atitudine hotărîtoare împotriva încercărilor reacțiunii internaționale de a denigra cuceririle socialiste, de a reînvia practicile naționaliste șovine, încercările străine de a se amesteca în treburile interne ale României. S-a subliniat necesitatea creșterii aportului cercetării științifice, a științelor sociale, în lupta de idei contemporane pentru combaterea curentelor care fac apologia capitalismului încercînd să denigreze cuceririle socialismului. S-a cerut mai multă pasiune în generalizarea experienței pozitive, în investigarea realităților sociale, un efort statornic pentru crearea unei puternice opinii împotriva abaterilor de la ordine și disciplină socială, de la normele eticii și echității socialiste.

Prof. dr. CONSTANTIN POPA
Rectorul Universității din Timișoara

Cînd un valoros colectiv de cercetare științifică se hotărăște să adune între copertile unui tratat roadele muncii lui o poate face din cel puțin două motive: fie din dorința de a atenționa lumea asupra realizărilor lui științifice, fie din convingerea că pentru progresul într-un domeniu este nevoie de anumite puncte de reper, de platforme de pe care să se lanseze noile căutări.

Din cel de-al doilea motiv, în special, credem că a fost concepută lucrarea științifică aparținînd Catedrei de fizică a Institutului politehnic Timișoara, condusă cu pricepere și dăruire de prof. dr. ing. COLETA DE SABATA, rectorul institutului.

Cartea, de o ținută științifică remarcabilă, rămîne în dorința autorilor o lucrare de început, de inițiere într-un domeniu de maximă importanță, deși de un interes relativ particular. Numeroasele date primare, o serie de noțiuni introductive, explicațiile ample însoțite de demonstrații, sînt menite să familiarizeze cititorul cu problemele de bază ale captării și transformării energiei solare în alte forme de energie.

Conștienți de faptul că în asaltul noilor redute ale științei este necesară o pregătire teoretică substanțială, că fiecare cercetător din domeniu are nevoie de o bază bibliografică cât mai completă, autorii introduc în lucrare o serie de date derivate din studiul amănunțit al unei importante părți din literatura de specialitate, din rezultatele multor experiențe practice ale colectivului științific al catedrei derulate pe parcursul a aproape 10 ani de muncă asiduă.

Pornind de la calitățile primare ale energiei solare (energie nelimitată, nepoluantă, independentă de alți

DRUMUL LUMINII SPRE LUMINĂ*)

parametri, etc) și cumpănind și deficiențele acestei forme de energie (discontinuitatea, dispersia, necesitatea unor investiții cu amortizare pe durată lungă, caracterul de capriciozitate date de fluctuațiile vremii, etc.), sînt găsite soluțiile cele mai adecvate pentru adaptarea problemelor specifice ale utilizării energiei solare la climatul natural, la condițiile tehnice ale țării noastre. De altfel, concluzia lucrării este că pentru următorii ani opțiunea factorilor de decizie în utilizarea energiei solare trebuie să se îndrepte spre „energia locală“, spre realizarea unor instalații relativ mici, în special pentru încălzirea apei pentru diferite domenii și încălzirea ansamblurilor de locuințe.

Prezentînd în detaliu soluțiile de moment, cartea oferă cu generozitate și date pentru rezolvările viitorului, pentru elucidarea unor necunoscute legate de stocarea energiei, de utilizarea ei în combinație cu alte forme de producere a energiei (obținerea biogazului din biomasă, interferența cu energia hidrolică, eoliană, etc).

Capitolele lucrării: Energia solară, Măsurători în energetica solară, Termoconversia directă a energiei solare, Conversia termoelectrică și fotovoltaică, Conversia termoincincă, Stocarea energiei solare captate și Realizări și perspective în domeniul captării și utilizării energiei solare în R.S.R., sînt scrise cu grijă, denotînd un excelent spirit pedagogic, au o fluentă și o continuitate logică care permite chiar cititorului neavizat de a descifra o serie de particu-

larități ale acestei forme de energie.

Datorită complexității fenomenului tratat, autorii fac apel la o serie de elemente colaterale, rod al colaborării eficiente cu specialiștii din institut și din țară, evidențînd astfel caracterul de interdisciplinaritate al cercetării.

Fără îndoială, spațiul nu permite o analiză mai riguroasă a conținutului acestei apariții editoriale de excepție, oportună și necesară, umplînd un gol ce-l simțeau toți specialiștii din domeniu și marcînd, prin strădanja Editurii Facla, munca pasionată și neobosită a unuia dintre cele mai valoroase colective de cercetare ale Politehnicii timișorene, citadelă a științei recunoscută în întreaga lume.

Parcursînd cu atenție rîndurile cărții și meditănd asupra sensurilor pe care le implică această miraculoasă realizare a omului de devenire a căldurii și luminii soarelui într-o formă de lumină și căldură artificială, întrezărești profundele mutații filozofice pe care le introduce transformarea conștiinței a naturii de către inteligența umană prin intermediul științei și sentimentul pe care-l încerci la așezarea cărții la locul ei de cinste în bibliotecă este acela al unei lecturi necesare, utile și instructive.

*) C. De Sabata, M. Borneas, B. Rothenstein, A. Munteanu, Bazele fizice ale conversiei energiei solare, Ed. Facla, 1982.

GHEORGHE CRIȘAN

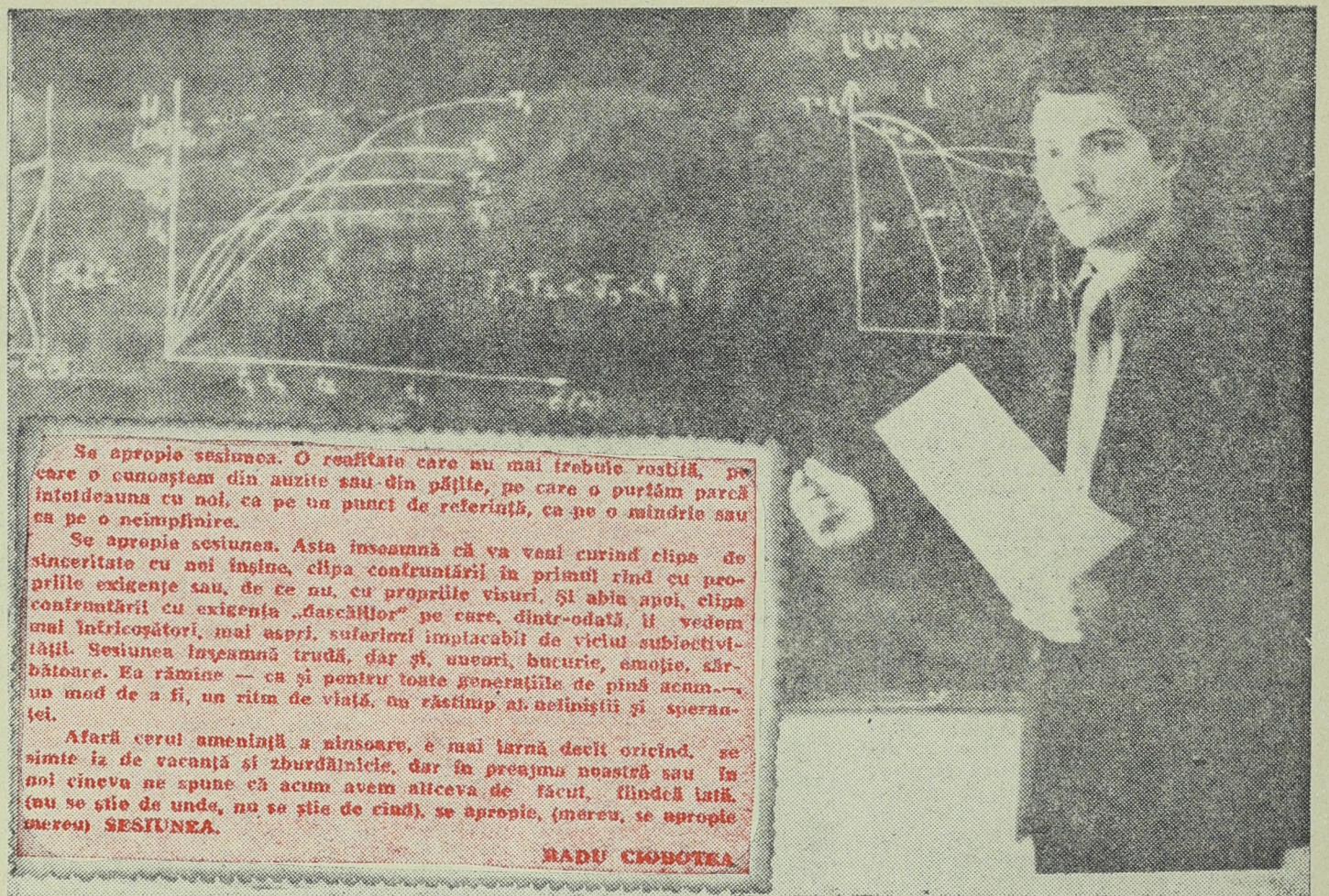
SESIUNEA...

— Am să vă pun o întrebare surprinzătoare, poate, în deschiderea unui astfel de interviu. Și anume, despre ce credeți că ar trebui să NU discutăm acum, când ne despart câteva ore de începerea sesiunii și câteva săptămâni de vacanță?

— Despre note. Fiindcă notele sînt un lucru neplăcut, stînjitor, nu numai cînd aștepti să le primești, ci și cînd trebuie să le dai. Aș dori, deci, ca măcar acum, — ați făcut bine precizînd momentul în care se desfășoară discuția noastră — să nu ne punem note.

— De acord. Vom evita subiectul „notei”, dar nu și subiectul „sesiunii”. Pentru că sesiunea nu înseamnă în exclusivitate note, CI rezultatul unei pregătiri mai mult sau mai puțin îndelungate...

— Sesiunea nu este decît o verificare ocazională, ce nu reflectă în detaliu cunoștințele studentului. În nici un caz ea nu poate constitui scopul pregătirii. Pentru adevărată formare a tinerilor în vederea meseriei pe care o vor practica este necesară o muncă neîntreruptă, pregătirea studentului împreună cu profesorul său. Sînt pentru o evaluare continuă a rezultatelor și pentru promovarea fără examinare a celor care zi de zi, seminar de se-

Se apropie sesiunea. O realitate care nu mai trebuie roșită, pe care o cunoaștem din auzite sau din pășite, pe care o purtăm parcă întotdeauna cu noi, ca pe un punct de referință, ca pe o mîndrie sau ca pe o neîmplinire.

Se apropie sesiunea. Asta înseamnă că va veni curînd clipa de sinceritate cu noi înșine, clipa confruntării în primul rînd cu propriile exigențe sau, de ce nu, cu propriile visuri. Și abia apoi, clipa confruntării cu exigența „dascălilor” pe care, dintr-odată, îi vedem mai înfricoșători, mai aspri, sufărînd implacabil de vicul subiectivității. Sesiunea înseamnă trudă, dar și, uneori, bucurie, emoție, sărbătoare. Ea rămîne — ca și pentru toate generațiile de pînă acum — un mod de a fi, un ritm de viață, un răstimp al neliniștii și speranței.

Afară cerul amenință a ninsoare, e mai iarnă decît oricînd, se simte iz de vacanță și zburdăniție, dar în preajma noastră sau în noi cineva ne spune că acum avem altceva de făcut, fiindcă lată, (nu se știe de unde, nu se știe de cînd), se apropie, (măreu, se apropie mereu) SESSIUNEA.

RADU CIOBOTEA

...ANOTIMP AL MUNCII

Interviu cu tov. conf. dr. Romeo Poenaru, catedra de pedagogie a Universității Timișoara

minar dovedesc că merită acest lucru.

— Credeți că aceasta ar fi o modalitate de examinare în viitor?

— Da, în măsura în care conștiința ridicată a muncii și a profesiei determină, în cazul tuturor — sau majorității — studenților desfășurarea responsabilă, continuă, echilibrată a pregătirii.

— Iar factorul esențial ce stă la baza unei munci susținute...

— ...este după părerea mea, calitatea procesului de predare-învățare în interiorul instituției de învățămînt, conlucrarea dintre studenți și profesori, astfel încît timpul petrecut în

sălile de curs și de seminar să fie cît mai bine folosit.

— Am vorbit despre pregătirea studentului, despre „zi de zi” și despre „timp bine folosit”. Vă propun să abordăm în continuare subiectul care, la această oră, a devenit arzător. Examinele. Ce solicitați studenților dumneavoastră la examen?

— În primul rînd să gîndească. Să nu repete mecanic ceea ce s-a spus la curs, să-și folosească munca individuală independent deusă în timpul anului. Examenul nu trebuie să însemne numai „acul cîntarului”, ci și atmosfera festivă care se creează cu acest prilej. Pentru studenții buni, e-

xamenul își recapătă bogăția de semnificații. El nu este doar examinare, emoție, ci și o sărbătoare. Vii să arăți ce știi, dar și să afli ce trebuie să mai știi.

— Puteți da celor interesați „sfaturi” — Categorie nu. La rezultate meri-de ultimă oră?”

— Să nu se poată ajunge decît pe „cările de acces” arătate mai sus. Pot exista, desigur, și rezultate bune ce nu corespund unei munci de același nivel. Dar acestea, rod al hazardului, sînt ineficiente din perspectiva viitoarei profesii.

Interviu realizat de RADU CIOBOTEA

A șaptea sesiune

Pentru mine a fost a 7-a sesiune... Am așteptat-o un semestru întreg, simțind cum se apropie cu fiecare seminar, cu fiecare curs.

Două săptămîni de sesiune zboară uluitor de repede și, fără studiu îndelungat anterior, nu aș fi reușit să termin a 7-a sesiune cu zece. Chiar și în al patrulea an de studenție, emoțiile rămîn oricum aceleași. Poate fără emoție nu aș putea simți tensiunea aceea în care informațiile generează idei, răspunsuri. Nu cred în „noroc” la examen. Există doar pregătire, cunoașterea tuturor subiectelor, consultarea bibliografiei atît obligatoriu cît și a celei facultative, verificare prin discuții cu colegii la seminar sau la cerc.

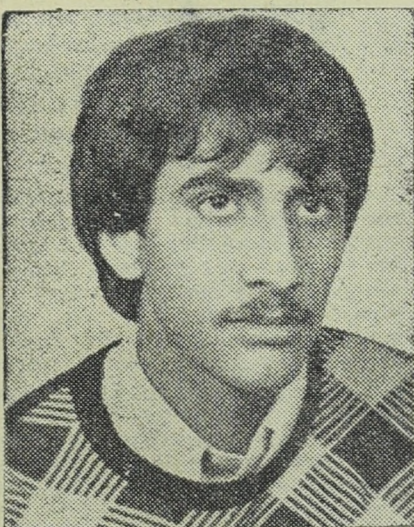
Sesiunea din această iarnă a fost una din cele „fericite”. La examenul de estetică tovarășii profesor doctor Ion Iliescu ne-a oferit posibilitatea ca, pe lîngă materialul prezentat la cursuri și seminarii, să discutăm și rezultatele unor cercetări proprii, cu multiple consecințe și soluții. Examenul a trecut astfel de strictul monolog în care studentul își relatează cunoștințele în legătură cu subiectul de pe bilet, fiind mai degrabă o dezbateri în care am fost puși în situația de a susține, cu argumente viabile, puncte de vedere asupra subiectului preferat.

Următorul examen, literatura română din prima jumătate a secolului nostru, ne-a verificat cunoștințele acumulate în două semestre. Tovarășii lector doctor Stela Mirel și lector doctor Iosif Cheie au creat la examen același climat de discuție, de regîndire a problemelor, cu care ne-au obișnuit la seminarii și la cercul de literatură. Încercarea de a aplica noi metode de analiză, de a propune interpretări originale de text au rămas criteriul esențial de apreciere.

Așa a trecut această sesiune. Încă una, marcînd o etapă de studiu încheiată cu frumoase împliniri.

MARIANA CERNICOVA,
Filologie IV

„...ȚARA MEA CREDE ÎN NOI!...”

La 18 ianuarie 1983, Suleiman Mu-neizel va împlini 22 de ani. Ultimii 5 ani și i-a petrecut pe pămîntul României, la circa 3 ore de zbor cu avionul de familie-i dragă, rămasă în Amman, capitala Iordaniei. Nu s-a rupt de-a săi. În fiecare an revine în patrie pentru a-și vedea mama, cele 6 surori și 5 frați. Da, sînt mulți în familie. Și de la fiecare a avut de învățat și la rîndul său i-a învățat pe cei mai mici, căci doi frați au terminat dreptul, o soră este absolventă a Facultății de biologie, iar o alta studiază încă literatura arabă. Ceilalți sînt elevi.

— „Cînd am venit în România, cunoșteam doar limba arabă și limba engleză. Am făcut anul pregătitor la Craiova și de primele zile îmi sînt legate cele mai frumoase amintiri. Mă distra teribil imposibilitatea de-a conversa. În același timp, mi-am pus serios problema învățării cît mai repede a limbii române. Și-am învățat-o. Repede și destul de bine. Am optat pentru medicină și am fost repartizat în Timișoara, care acum, în al IV-lea an al meu de student al Facultății de medicină generală, rămîne cel mai frumos oraș al României. Nu flatez pe nimeni. Cunoșc bine România, îi cunosc orașele și frumusețile naturale de excepție, așa că am spus-o în bună cunoștință a lucrurilor. Imi vor rămîne plăcute amintiri, excursiile pe Valea Prahovei și litoralul românesc.”

Și anii au trecut. Anul I, media 9,11. Anul II, media 10. Anul III, media 9,61. Ce va aduce sesiunea de iarnă a anului IV? — „În general, sesiunile îmi produc o inexplicabilă stare de nervozitate. De fiecare dată doresc să mă depășesc pe mine însumi. M-am întrebant dacă am învățat în vacanța de iarnă. Nu! Vacanța vine să ne deconecteze. O sesiune trebuie pregătită temeinic și din timp. Merg regulat la cursuri și rezerv studii individual o mare parte din timpul meu liber. Condiții sînt, așa că mai e nevoie doar de bunăvoință. Școala românească de medicină și-a cîștigat un frumos renume peste hotare, iar cadrele didactice au o înaltă ținută profesională.

Este și motivul pentru care țara mea crede în noi, cei veniți la studii în România, și ne așteaptă să revenim pentru a ne sluji poporul. Rămîne să nu decepționăm.”

În timpul liber, Suleiman face sport și pictează. Fire deschisă, mi-a povestit despre stîmă cu care sînt priviți românii aflați cu treburi prin ăzările Iordaniei. El a avut șansa de-a cunoaște pe români la ei acasă, l-a impresionat temperamentul latin al poporului nostru, ospitalitatea sa și spiritul de solidaritate al românului. Se înțelege perfect cu colegii de școală și a avut ocazia în anii care au trecut să-și dea seama de intensitatea activității a Asociației studenților comunisti.

Suleiman, ne aflăm la cumpăna dintre ani. Ce dorești să transmiți colegilor și celor dragi ție?

— „Acum, cînd mai sînt doar câteva zile pînă cînd clopotele vor bate, iar acele ceasornicului se vor întîlni pentru o clipă la răscrucea dintre ani, acum cînd gîndul ți se-ndreaptă către cei dragi, gîndul meu se îndreaptă spre voi. Aș vrea să dăinuie albul zăpezii și căldura verii, seninul cerului și catifeaua nopții, lumina soarelui și umbra calmă a pădurii, risul cristalin și nevinovat al copiilor, muzica și poezia întregii lumi. Aș vrea să-l primii la fel de pur și de fierbinte, cu aceeași dragoste cu care v-a fost trimis. LA MULȚI ANI! 1983, să vă aducă multe multă fericire și succes în activitatea voastră și numai împliniri!”

DAN PĂRVULESCU

ODATĂ CU ÎNCHEIEREA CONFERINTELOR DE DARE DE SEAMĂ ȘI ALEGERI DESFĂȘURATE LA NIVELUL CELOR PATRU INSTITUTE TIMIȘORENE DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR, CONSILIILE U.A.S.C. DE LA ACEST NIVEL „PORNESC LA DRUM” CU NOI MEMBRI, CU NOI PREȘEDINȚI (LA UNIVERSITATE, INSTITUTUL DE MEDICINĂ ȘI INSTITUTUL AGRONOMIC), DAR MAI ALES CU NOI ȘI ÎNDRĂZNEȚE PLANURI DE VIITOR. IATĂ DE CE PAGINA PE CARE LE-O DEDICĂM SE POATE NUMI CU ÎNDREPTĂȚIRE

PATRU GÎNDURI LA ÎNCEPUT DE DRUM

Numele noului președinte al Consiliului U.A.S.C. al Universității este Rodica Bodonea (Facultatea de Științe economice, secția Finanțe-Contabilitate, anul III). Cu asta însă n-am aflat aproape nimic. Ne interesează gândurile ei, dificultățile și planurile ei, munca ei și ale consiliului pe care îl va conduce de aici înainte. „Cred că puterea de organizare și conducere a unui consiliu stă în coeziunea sa. Munca în salturi rezolvă puțin și superficial. Primul pas pe care îl voi face în noua mea funcție este acela al constituirii unui colectiv unit în gânduri și acțiuni”. Fiecare resort de activitate este, la nivelul de institut, extrem de complex. Saltul calitativ nu trebuie să rămână un refren înginat în ședințe, ci o realitate incontestabilă. Modalitatea stabilirii celor mai bune măsuri în fiecare domeniu este dezbateră. Discuțiile deschise în cadrul biroului și al consiliului, bazate în primul rând pe cunoașterea și înțelegerea tuturor factorilor ce duc la situații dificile. Și încă ceva: statornicirea unui climat de maximă exigență și combativitate. Căci activitatea A.S.C. este incompatibilă cu indiferența, pasivitatea sau — din nou — superficialitatea. Exigență și combativitate pe care Rodica și le solicită în primul rând sîșii! Nu cred că există un profil-tip al președintelui C.U.A.S.C. de institut. Fiecare are cu siguranță metodele sale de rezolvare a problemelor, așa cum fiecare are, în general, un fel de a fi. Se pot aminti totuși câteva calități necesare oricărui student ce îndeplinește astfel de funcție. „Fiindcă

un președinte trebuie să fie foarte bine pregătit din punct de vedere profesional și politic, bun organizator, capabil să îndeplinească toate sarcinile încredințate, să participe efectiv la dezbateră tuturor problemelor privind procesul de învățămînt, condițiile de muncă și viața ale studenților.”

Drumul noului consiliu spre propriul chip, prefigurată în gândul Rodicăi este, însă, îndelungat. El necesită rezolvarea zi de zi a diverselor dificultăți. Evitarea unor greșeli cunoscute din activitatea „veteranilor”: insuficiența implicării a unor membri în problemele resoartelor corespunzătoare de activitate, supraîncărcarea altora. În acest sens, analizele periodice din ședințele de birou și plenarele consiliului au un rol extrem de important. E necesară acordarea unei atenții permanente activității fiecărui membru al consiliului. Eliberarea din funcție a celor care dovedesc puțin interes pentru acțiunile A.S.C., cooptarea studenților care se remarcă în diverse ocazii. Eliminarea formalismului, prin deplasarea centrului de greutate al activității la nivelul anilor de studiu și al facultăților, prin înțelegerea de către toți studenții și mai ales a celor cu răspunderi în organizațiile A.S.C., a rolului acestei activități atât pentru ceilalți colegi, cât și pentru formarea propriei lor personalități.

A nu se uita, însă, un principiu fundamental. Acela al strînsei colaborări cu consiliile facultăților și cu organele de partid și de învățămînt sub a căror îndrumare se desfășoară întreaga activitate. „Sînt siguri că și în continuare ne vom bucura de întregul sprijin al conducerii Universității, al Comitetului de partid, astfel încît întregul proces de învățămînt să dobîndească un înalt nivel calitativ”.

Și fiindcă Rodica ține să-și sintetizeze, în final, gândurile, să-și dăm cuvîntul: „În speranța că studenții Universității vor participa plenar la toate

acțiunile organizației la nivel de institut, doresc să-și asigure prin intermediul revistei eă, împreună cu toți membrii consiliului, voi încerca să rezolv operativ toate problemele, dar nu numai atât, ci le voi solicita sprijinul de cite ori voi avea nevoie. Trebuie să înțelegem cu toții că numai noi sîntem organizatorii și beneficiarii tuturor acțiunilor pe care le întreprindem.”

★ ★ ★

Ioan Stan, noul președinte al Consiliului U.A.S.C. al Institutului agronomic, (Facultatea de agronomie, anul III), pare scump la vorbă. „Mă pricep mai puțin să vorbesc, iar a vorbi despre mine, mi se pare cel mai greu lucru”. Adevărat. Și totuși, gândurile lui la început de drum se desprind limpede, concis. În primul rînd stilul de muncă are o importanță covârșitoare. Fiindcă aici e vorba de o muncă „cu oamenii”, de înțelegere și organizare. Pentru el însuși, asta înseamnă o verificare exigentă a propriilor disponibilități. „După terminarea liceului am practicat meseria de tîmplar. Dulgheria rămîne și acum o pasiune a mea. Dar asta nu înseamnă prea mult. În afară de pregătirea profesională, munca pe linie de A.S.C. presupune o seamă de calități, în primul rînd o mare capacitate de a cunoaște și înțelege problemele, apoi de a le rezolva.

După mine, stilul de muncă nici nu trebuie discutat, el există pentru fiecare, în modul fiecăruia de a gândi, se concretizează abia în momentul în care un colectiv unit adoptă hotărîri corespunzătoare pentru rezolvarea unor situații reale.

E greu de explicat...”

Se stabilesc aici două dintre componentele de bază ale activității A.S.C. Coeziunea colectivului și cunoașterea aprofundată a problemelor ce duc la decizii adecvate în vederea remedierii rapide a lipsurilor.

Ca și colegii săi, Ion Stan are în vedere etapele ce trebuie parcurse spre o nouă calitate. La baza acestui efort stă organizarea, îndeplinirea cu responsabilitate a sarcinilor pentru fiecare resort de activitate. Și, în primul rînd, obținerea unor rezultate profesionale cit mai bune. Aici trebuie să crească rolul birourilor de an și al consiliilor facultăților. Necesitatea formării unor cadre cu o înaltă pregătire în domeniul agronomiei și zootehniei trebuie să fie înțeleasă de toți studenții ca un imperativ al dezvoltării armonioase a economiei țării, astfel încît promoțiile de absolvenți ce părăsesc an de an amfiteatrele să facă față cu succes problemelor de o complexitate din ce în ce mai mare. O deosebită atenție, deci, și pe linia organizării practicii productive a studenților. În acest sens, implicarea fiecărui membru al Consiliului U.A.S.C. al Institutului în problemele la nivel de facultate constituie unul din principiile fundamentale de activitate. Sistemul de relații între diferitele nivele ale organizației trebuie să funcționeze ireproșabil, fiindcă orice scăpare din partea unuia din factori poate duce la prejudicii grave în nerealizarea unor acțiuni. Programul consiliului este bine întocmit — au loc întâlniri zilnice între membri, analize săptămînale, se fac planuri concrete pe zile și săptămîni, se acordă o mare atenție colaborării cu organele de învățămînt, sub îndrumarea Comitetelor de partid ale facultăților și institutului. Deocamdată consiliul și președintele său sînt „prea tineri” ca să poată intra într-un ritm de muncă sincronizat în interior și ex-

terior. „Asta va veni cu timpul, în măsura în care exigența și consecvența fiecăruia își vor spune cuvîntul”.

Ce își dorește deci Ioan Stan? „Colaboratori buni, capabili, cu care să mă pot înțelege, cu care se pot împărți sarcinile ce trebuie îndeplinite. Cit despre mine, să am puterea de muncă necesară rezolvării tuturor problemelor la nivelul calitativ pe care mi l-am propus.”

★ ★ ★

Pentru Vladimir Crețu — asistent universitar la catedra de calculatoare și automatizări a Facultății de electrotehnică, „începutul de drum” nu mai este o noutate. Dimpotrivă, realegera sa îndeamnă la o retrospectivă a celor 5 ani de cînd îndeplinește funcția de președinte al Consiliului U.A.S.C. al Institutului politehnic „Traian Vuia”. Perioadă în care a acumulat o experiență bogată, cristalizată cu timpul în activitatea și organizarea Consiliului. La început au fost, evident, greutățile. Asigurarea autonomiei în relațiile cu „exteriorul”, a spiritului de inițiativă în interior. — „Această etapă a fost, însă, depășită și cred că acum sîntem în măsură să ne desfășurăm munca în bune condiții”. Trăsăturile ce favorizează desfășurarea acestei munci: activitatea planificată a fiecărui resort, autonomie și putere de decizie, antrenarea unui număr mare de membri ai Consiliului în rezolvarea problemelor, responsabilități precise, controlul și urmărirea îndeplinirii sarcinilor.

Trebuie remarcate însă și unele din pericolele — deficiențele — ce pot reduce calitatea activității A.S.C. Gradul redus de înțelegere a realității sau subestimarea unor forme de activitate specifice organizatorică. Aceste defecte enunțate „în principiu” nu li se pot da soluții generale. Ele trebuie depistate concret și la timp, pentru găsirea unor metode eficiente. Și, în aceeași ordine de idei, o precizare: nu poate fi făcută niciodată o separare între activitatea A.S.C. și cea profesională. Relațiile sînt, aici, de interdependență. Prin mijloacele ei specifice, activitatea A.S.C. poate influența bunul mers al activității profesionale. Aceasta la rîndul ei se reflectă în cea de asociație.

Nu e de mirare, deci, că Vladimir Crețu solicită colaboratorilor săi „seriozitate și competență. Cu prima te naști, iar cea de-a doua se cîștigă”. Aceleași lucruri, dar la un alt nivel al exigenței — și le solicită sîșii. Prin natura ei, activitatea președintelui „dă tonul” în activitatea Consiliului și a întregii organizații. — „Să nu uităm, însă, că

președintele există prin cei cu care colaborează, prin cei cu care adoptă decizii, prin cei cu care muncește. El există, de fapt, prin asociația pe care o conduce.

Principiile călăuzitoare ale activității își dovedesc justetea și — sau mai ales — în relațiile cu exteriorul. Cu alte consilii, întreprinderi, instituții. Oglindite cu precădere în domeniul științific, în cercetări interdisciplinare, sesiuni de comunicări științifice, organizate uneori împreună cu unele întreprinderi de specialitate din municipiu. Colaborări care acoperă, însă, și alte domenii — cultură, sport, turism etc. Semnificative în această direcție, bunele relații cu Teatrul Național timișorean sau cu echipele sportive din municipiu.

Care ar fi, în concluzia acestei succinte „tregeri în revistă” a punctelor de referință din cei 5 ani de activitate A.S.C., motivele realegerii sale în aceeași funcție? Întrebare — recunoaștem, atât noi cit și interlocutorul — destul de dificilă. „Probabil aceea că am încercat tot timpul să-mi onorez cu conștiințozitate atribuțiile funcției”.

E firesc ca rolul muncii de asociație în viața fostului și actualului președinte să fie extrem de important. „Muncă, probleme, satisfacții. O parte însemnată din viața mea.”

O indiscreție ne ispitește totuși... — „Timpul liber? Unii spun că nu există. E o exagerare. El există totdeauna, chiar dacă, uneori nici nu ne dăm seama sau nu-l organizăm cum se cuvine. Pentru mine, timpul liber înseamnă familia, fetița mea Ana-Maria, odihnă.”

★ ★ ★

„Drumul pe care îl încep acum va trebui să păstreze „direcția” imprimată de fostul consiliu. Consiliul U.A.S.C. al Institutului de medicină a fost întotdeauna recunoscut prin personalitatea lui, prin rezultatele obținute în decursul anilor. Răspunderea ce-mi revine, deci, este pe măsura înaltei tinute a predecesorilor mei”, ne spune medicul Dumitru Cîtu, noul președinte al Consiliului U.A.S.C. al Institutului de medicină.

La ora apariției revistei întregul consiliu al institutului este mobilizat în vederea depășirii greutăților inerente „debutului”: cunoașterea în detaliu a problemelor pe care le ridică fiecare resort de activitate, armonizarea muncii vechilor membri cu cea a noilor aleși în vederea creării mult rîvnitei coeziuni („personal merg pe ideea ECHIPEI chiar în munca de asociație”), implicarea în activități de mai mare amploare, comune cu celelalte institute timișorene, sau cu alte instituții ale municipiului și organizații de tineret. Încă de la început, trebuie acordată o mare atenție pregătirii profesionale a activiștilor. Munca de răspundere pe linie de asociație înseamnă și un mare consum de timp. O primă — și fundamentală — sarcină a fiecărui membru al consiliului este să-și organizeze propria-i activitate (propria viață de student) astfel încît să poată face față multiplelor solicitări. „De altfel,

activitatea A.S.C. are o importanță majoră în primul rînd pentru formarea fiecăruia ca individ: puterea de muncă, voința, spiritul de organizare pe care ea le solicită constituie adevărate victorii pe care le cîștigăm față de noi înșine și de care, cu certitudine, vom avea nevoie în viitor.”

Dumitru Cîtu solicită, așadar, tuturor colaboratorilor săi punctualitate, exigență, modestie. Nu vorbe, ci fapte. În ceea ce-l privește, încearcă să ajungă în cît mai scurt timp la îmbinarea de autoritate, tact, intransigență, prietenie, care să-l facă subțil, dar și respectat, în rîndul studenților din întregul institut. Lucru deloc ușor dacă ținem seama și de profesia sa — medic ginecolog la Clinica de obstetrică-ginecologie, în urma recent susținutului examen de secundariat — care, și ea, ridică nenumărate probleme, cu precădere acum, la început.

„Și tocmai fiindcă toate sînt, deocamdată, la început, vă propun să dăm în continuare cuvîntul... timpului. Sper că veți reveni, în paginile revistei, la activitatea desfășurată de Consiliul U.A.S.C. al Institutului nostru, pentru a consemna rezultate bune. Poate că atunci am să vă pot spune lucruri mai multe și mai interesante. Acum, însă, vă rog să mă scuzați. Am mult de lucru. Pe curînd.”

Pe curînd, Dumitru Cîtu, și-atît ție cît și celorlalți președinți de institut — mult succes în activitatea viitoare. Vom reveni ca să consemnăm — sperăm și noi — rezultate deosebite.

Pagină realizată de RADU CIOBOTEA

Lucrind în cadrul Asociației Studenților Comuniști ai adesea prilejul unor revelații cunoscând oameni de excepție, tineri aflați în cea mai propice perioadă a manifestării multilaterale a personalității lor, viitorii conducători de colective de muncă. Li cunoști rezolvind problemele cele mai diverse ale studenților, îi vezi și îi simți agitându-se, „furind” din timpul lor liber, pentru ca prietenul, colegul, să simtă ceea ce ei cred de mult timp, că studenția este perioada cea mai frumoasă a vieții și vârsta tuturor posibilităților. Anii la rând, cu o dragoste crescândă față de organizația lor revoluționară, acești tineri, etichetați adesea, cu un zîmbet ironic, ca „sufletști”, veghează ca odată cu terminarea orelor de studiu, tinerețea să găsească cadrul optim de manifestare: un spectacol, o întrecere sportivă, o excursie, o dezbateri etc. Și uite așa, din acțiune în acțiune, se trezesc în fața producției, cu școala

munci cu oamenii parcursă în zilele asociației, gata să o ia în piept, fără ezitări, fără rețineri. Odată cu ei însă pleacă o generație care își va aminti întotdeauna cu plăcere de vremea studenției. În urma lor rămân mereu alți și alți tineri, la fel de dotați, la fel de entuziaști, care preiau din mers treburile asociației, care încearcă, firesc, să-și depășească predecesorii. Preiau funcții, hirtii, sedii, realizările dar și problemele cu care se mai confruntă studenții. Dar, mai ales, învață un lucru foarte important: că pentru a izbîndi trebuie să fii înconjurat de prieteni. Și, într-adevăr, zilele petrecute la asociație sînt din cele mai frumoase căci aici legi cele mai strînse prietenii, cele născute din aceleași idealuri și aceleași realizări. Iată de ce cînd peste ani retrăiești imensa bucurie a reîntîlnirii cu un prieten din vremea studenției nu depeni amintiri despre cum ai pregătit primul seminar din anul III, ci despre clipele petrecute la o manifestare studentească. Iată pentru ce mulți dintre cei care au activat odată în asociația studenților, fac tot posibilul de a se reîntoarce în cadrul ei, de a trăi din nou clipele minunate ale vieții universitare.

Ciudat lucru, însă, că deși toate acestea le afli și le simți mult mai tîrziu, constăți că întotdeauna înlînești studenții din anii mai mici care doresc să muncească pentru colegii lor, să-și

legătură între generații. Iubit de colegii de muncă, „creierul” centrului de calcul, numit astfel pentru priceperea lui, știe să se apropie de studenți, să-și facă prieteni, fapt pe care aceștia îl sesizează nu numai în cadrul procesului de învățămînt sau la asociație, ci și în clipele libere, într-o excursie, la cite-o acțiune culturală, la care Tudor se simte ca un student, așa cum de fapt își dorește mereu.

Fata aceasta firavă, dar drăguță care este **RODICA BODONEA**, președinta Consiliului U.A.S.C. din Universitate, are de purtat o povară coplesitoare pentru umerii săi: aceea de a conduce destinele a aproape 2000 de studenți, după ce timp de 3 ani înainte, acest lucru reușise să-l facă cu multe succese și feliicitări, o activistă de excepție, studenta **MARIA SULTANOIU**, astăzi economista în locurile natale din preajma Brașovului. Modestă și harnică, perseverentă, cu o mare putere de muncă, Rodica începe să-și câștige zi de zi prieteni, dispuși să o urmeze, să o ajute. Cu sprijinul lui Tudor Jebelean, beneficiind de încrederea generală, ea poate să ducă la bun sfîrșit o sarcină dificilă și este hotărîtă să realizeze asta chiar dacă, așa cum îmi mărturisise, începutul o cam sperie. Rodica, întotdeauna înconjurată de prieteni, va găsi credem, puterea de a rămîne în frunte, culegînd în final aceleași unanime aprecieri.

Fișe dintr-o posibilă galerie de prieteni

organizeze, să fie conducătorii lor. Vin la tine recomandați de cineva, care a întrezărit în ei posibili conducători de colective, sau din proprie inițiativă. Discuți cu ei, îi întrebi despre timpul lor liber, despre plăcerea de a lucra cu oamenii și, odată cu o anumită trădare a ochilor care strălucesc, capeți repede încredere în ei și le încredințezi un mandat important: acela de a conduce destinele unei organizații revoluționare ce-și propune un țel nobil, educarea comunistă pentru muncă și viață a tinerilor.

Iar marea bucurie pe care o trăiești este aceea cînd peste 2 sau 3 ani constăți că nici tu nici colegii lor, nu v-ați înșelat: în fruntea studenților sînt cei mai buni dintre ei, cei care-i reprezintă cu adevărat.

Cu aceste gînduri și cu sentimentul frumos al prieteniei, încerc să creionez cîte ceva din ceea ce reprezintă cîteva dintre acești tineri minunați, investiți în conferințele de dare de seamă și aлегeri de la nivelul facultăților și institutelor cu încrederea noastră, și care așteaptă, încă o dată, votul dumneavoastră pentru a putea rezolva o parte din grijile și problemele ce vă frămîntă. Vă propun, așadar, cîteva fișe aproximative dintr-o galerie de biografii posibile, așa cum ți se relevă ele la o primă cunoștință, fișe care sperăm să poată sta mărturie pentru începutul unor prietenii trainice:

MIRELA CREȚU (anul III, Construcții), este încă de pe vremea școlii o obișnuită a funcțiilor obștești Comandantă la organizația de pionieri, membră în Comitetul U.T.C. pe liceu, șefă de comisie în cadrul Consiliului U.A.S.C. din C.U., are deja o dexteritate în abordarea problemelor colectivelor pe care le conduce. O face cu trageri de inimă, cu dragoste, considerînd că munca sa nu este zadarnică atîta timp cît cei din jurul său sînt mulțumiți. Studentă de excepție reușește să-și găsească timp pentru micile ei pasiuni și pentru prieteni. Și una din aceste pasiuni este fotbalul. Ceea ce explică și permanența prezenței în tribunele stadionului „1 Mai”, la meciurile lui „Pol”. Pătimașă și consecventă, Mirela crede că asociația este o școală a vieții pe care este necesar să o parcurgi corect, fără să trîzești, nu doar cu gîndul la 50 de sutimi sau la alte avantaje. Și poate astfel se justifică prezența ei cotidiană la sediul C.U.A.S.C., unde întotdeauna este bucuroasă să-și înlînească prietenii.

TUDOR JEBELEANU este, cu siguranță, unul dintre cei mai pricepuți activiști. Calm, calculînd fiecare mișcare, oricînd dispus să te ajute, priceput și prietenos, fostul absolvent al Facultății de Științe ale Naturii, astăzi programator la Centrul de calcul al Universității (de care a beneficiat destul de puțin pe vremea studenției), a fost realez recent secretar al Consiliului pe Universitate, realizînd fireasca

IOAN STAN (III, Agronomie), a cunoscut producția ca tîmplar la Fabrica de mobilă din Lugoj. A muncit mereu cu pricepere și dăruire și și-a atras admirația tinerilor din secție care l-au ales în fruntea organizației U.T.C. **Marinel**, cum se mai numea, nu i-a dezamăgit și a urmat în curînd liceul la cursul seral. Munca și învățătura l-au călîit și l-au deschis noi orizonturi. În anul 1980 s-a decis să încerce admiterea la facultate. Amintirile copilăriei din Ohaba-Forgaci l-au îndemnat spre Facultatea de agronomie. Astăzi, **Ioan Stan** este student în anul III, căsătorit și de mai bine de un an, președintele Consiliului U.A.S.C. din Institutul agronomic. O treabă pe care o face cu conștiințozitate și în care încearcă să se achite întotdeauna de sarcinile asumate. Învață fiecare lucru cu atenție și este conștient că niciodată nu știe prea mult. Și pentru aceasta consideră că munca este o perpetuă datorie de onoare.

O biografie asemănătoare o parcurge și **MIRCEA HERLEA** (anul III, Zootehnie), președintele Consiliului A.S.C. de la Facultatea de zootehnie. Spre deosebire de Ionel, **Mircea** este o fire veselă, expansivă, căreia îi place să trăiască frumos fiecare clipă a vieții. Entuziast și plin de vitalitate, cîștigă prietenia celor din jur, care-l urmează în acțiuni, care cred în el și-n asociația pe care o conduce.

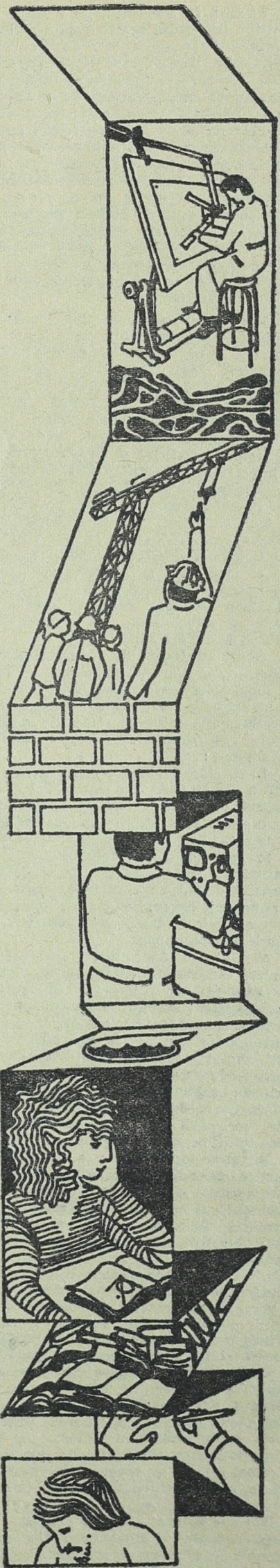
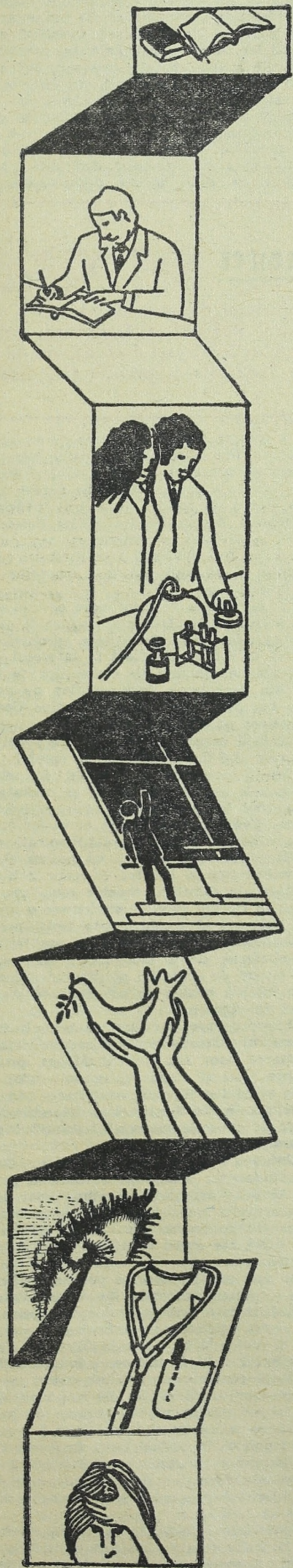
DUMITRU ȚUCU (anul IV, Mecanică agricolă), lasă impresia că poate obține note de 10 la orice oră a zilei. Student eminent, mereu exemolu pentru toți studenții facultății sale, **Mitică** a înțeles că nu poți să ceri nimic oamenilor atîta timp cît tu nu dai nimic. Și atunci el dă tot ce poate face mai bine, atît la școală, cît și la asociație. Ar fi putut deveni un bun președinte la facultatea sa, treabă pe care a și făcut-o destul de bine în unele perioade, dar a început să lucreze la centrul universitar într-un domeniu în care predecesorii săi erau nume cunoscute de către toți studenții. Rigurozitatea, exemplul personal, dăruirea, puterea de muncă a început să-și arate roadele. Încet-încet, „teritoriile cucerite” de „înaintași” l-au recunoscut competența și calitățile personale. Credem că la contactul cu producția, această va cîștiga un mare specialist și un bun conducător de oameni. Și nu este deloc puțin pentru noi, cei care-l avem acum în mijlocul nostru.

O galerie a activiștilor de vocație nu poate să nu-l includă și pe **RADU DORIN**, aflat din această toamnă în fruntea studenților electrotehniști, odată cu retragerea altui „suflet nobil”, **Cornel Țoca**. Radu are o chitară și o voce minunată care-i atrage pe mulți. Cel puțin așa l-au cunoscut cu toții. Cînd, odată cu încetarea acordurilor, a fost nevoie de rezolvarea unor probleme ale studenților și Radu le-a soluționat cu competență, lumea l-a

privit cu admirație. Admirația s-a transformat în prețuire și încredere și lată cum la începutul unui mandat greu, **Radu Dorin** este poate cel mai îndrăgît dintre președinții Consiliilor A.S.C. din centrul nostru universitar. Iubit și stimat, urmat de toți cu siguranță că studenții au găsit în el cel mai bun reprezentant al intereselor lor. Și **Radu** speră să nu-l dezamăgească...

Fillele pe care le-ați parcurs sînt scrise lapidar, nu întotdeauna surprinzînd elementele cele mai notabile. Cum însă orice spațiu tipografic este limitat între titlu și semnătură și nu-i poate cuprinde pe toți cei care ar merita un portret, lăsam altor articole această succintă trecere în revistă menită nu să convingă, ci să sublinieze, să aducă la lumină chipurile unor tineri cu care visele noastre pot să devină oricînd realitate...

GHEORGHE CRIȘAN

...tatorie permanentă de înaltă răspundere. În acest sens, întreaga activitate politico-educativă desfășurată în rândul studenților va evidenția grija și preocuparea sta-

...d) Intregul sistem de propagandă aflat în indemența Consiliului U.A.S.C. din centrul nostru universitar va trebui să faciliteze realizarea unui sistem informațional eficient, rapid și flexibil între studenți și conducerea organizațiilor lor, în vederea scurtării drumului de rez-

...8. Se vor organiza acțiuni de largă perspectivă privind afirmarea potențialului interpretativ și de creație al tineretului studios în cadrul Festivalului Artei și Creației Studentești, parte integrantă a Festivalului național „Întreaga României”, asigurându-se o profundă emulație politico-educativă și culturală, valorificarea talentului și activității studenților, promovarea spiritului militant, revoluționar în cadrul activității formațiilor culturale-artifice, stimularea activității tinerilor creatori, dezvoltarea activității cercurilor și cenaclurilor de creație artistică, organizarea de ample manifestări culturale-artifice.

...Se va acționa pentru diversificarea acțiunilor culturale-distractive, menite să contribuie la petrecerea în mod plăcut a timpului liber al studentului, prin mutarea centrului de greutate al întregii activități culturale spre nivelele de bază, spre grupele și anii de studiu.

...Programele de activități ale Casei de cultură a studenților și ale cluburilor studentești, vor cuprinde cu prioritate acțiunile destinate cultivării trăsăturilor omnicești ale societății socialiste, promovării formelor și metodelor de educație comunistă, prin muncă și pentru dezvoltarea activității studenților, lărgirea orizontului cultural și științific, educarea studenților în spiritul dragostei față de țară, al internaționalismului socialist.

...Cu ocazia evenimentelor de seamă din viața poporului și partidului și tineretului, se vor organiza ample manifestări culturale dedicate acestor sărbători.

...În scopul lărgirii orizontului cultural al studenților se va spori participarea lor la viața culturală a municipiului, va fi intensificată activitatea difuzorilor voluntari de bilete și abonamente la teatru, operă, filarmonică, film etc., și se va continua contractarea de spectacole pentru studenți.

...O atenție deosebită se va acorda prezentării de spectacole studentești pe scenele din municipiu, din întreprinderi, școli și unități militare, realizându-se cu acest prilej și un util schimb de experiență culturală.

...Se va acționa consecvent pentru o mai largă și reprezentativă prezentare și popularizare a acțiunilor culturale-educative și a formațiilor de prestigiu din centrul nostru universitar la radio, presă și TV.

...9. Revista „Forum studentesc”, Studioul studentesc de radio, întreaga propagandă vizuală, vor intensifica acțiunile de dezbateră a problemelor actuale ale politicii partidului și statului nostru, multilaterale a studenților.

...Vor continua să fie promovate opiniile studenților, inițiativele valoroase ale Asociațiilor Studenților Comuniști, astfel încât să constituie adevărate tribune de firmare a profilului moral-politic înaintat, instrumente eficiente de propagandă și educație ale organizației revoluționare a tineretului studios. O atenție sporită va fi acordată întregii propagandă audio-vizuale, îmbunătățindu-se activitatea gazetelor de perete, puternic stimulată de tradiționalul concurs anual organizat de comisia de resort de la nivelul centrului universitar.

...10. Conferința relevă cerința ca Asociațiile Studenților Comuniști să-și intensifice preocupările pentru organizarea activității din timpul liber al studenților, prin inițierea unui număr sporit de manifestări atractive cu profunde valențe educative.

...Se va amplifica și diversifica activitățile sportive de masă, asigurându-se o participare largă, inclusiv a fetelor, la manifestările sportive cuprinse sub egida generoasă a „Daciadei”.

...Se va urmări, în acest sens, realizarea integrală și calitativ superioară a programului competițiilor cuprinse în calendarul sportiv întocmit în fiecare an universitar de către comisia de resort, la indicațiile și precizările Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R.

...Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara se va preocupa permanent de îmbunătățirea activității cluburilor și asociațiilor sportive studentești, de întărirea muncii politico-educative în rândul sportivilor de performanță, de creșterea numărului sportivilor studenți cuprinși în campionatele naționale și în confruntările internaționale. Se vor lua măsuri pentru reconstituirea și funcționarea în bune condiții a unor galerii studentești pentru toate echipele sportive studentești.

...Va crește contribuția la extinderea bazei materiale a activității sportive de masă, prin organizarea unor acțiuni de muncă patriotică ale studenților, prin alocarea unor fonduri de către Consiliul U.A.S.C. din C.U. împreună cu organele de învățământ.

...Se va continua organizarea de competiții sportive tradiționale la nivelul facultăților și institutelor, competiții menite să ducă la afirmarea unor talente viguroase, la atragerea largă a studenților spre mișcare și sport. Sub egida Consiliului U.A.S.C. din C.U. vor funcționa în continuare o serie de cercuri sportive specializate de mare interes.

...11. Asociațiile Studenților Comuniști se vor preocupa într-o mai mare măsură de îmbogățirea conținutului educativ al acțiunilor turistice pentru a contribui și pe această cale la cunoașterea realizărilor județului și țării noastre, la cultivarea în rândul studenților a dragostei față de patrie și partid, a hotărârii ferme de a face totul pentru ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație.

...Se vor extinde în continuare acțiunile turistice proprii în perioada vacanțelor studentești și se va folosi în mod eficient cabana proprie a Centrului universitar Timișoara din stațiunea Crivaia.

...În vederea perfecționării activității turistice vor fi organizate cursurile de ghizi turistice și își vor continua activitatea cercurile de turism specializate.

...Se va acționa pentru transformarea contribuției acordate de Asociațiile Studenților Comuniști pentru excursiile turistice la sfințit de săptămână în modalități concrete de stimulare a pregătirii profesionale.

...12. Asociațiile Studenților Comuniști își vor intensifica întreaga activitate în căminele și complexele studentești, pentru a determina antrenarea tineretului universitar la acțiunile de autogospodărire — importanță pîrhie educativă — urmărind permanent sporirea preocupării studenților pentru păstrarea avutului obșteștesc.

...Cu prioritate se va urmări asigurarea ordinii, disciplinei și curățeniei, respectarea întru totul a regulamentelor de cămin și cantină. Se va acționa pentru diversificarea continuă a paletelor de acțiuni cu caracter cultural-educativ, se va îmbogăți propaganda vizuală și va crește numărul acțiunilor gospodărești de întreținere și înfrumusețare a spațiilor din complexul studentesc. O atenție sporită se va acorda educației sanitare a studenților prin creșterea numărului de acțiuni de Cruce Roșie, prin îmbunătățirea activității interniilor de cămin. Se vor extinde acțiunile de muncă patriotică în vederea amenajării unor spații verzi sau construcții anexe menite să conducă la o mai bună organizare a muncii și vieții în căminele studentești, la creșterea gradului de confort al acestora.

...O preocupare primordială ce va sta în atenția activității de resort, va fi aceea a realizării unor importante economii de energie electrică prin evitarea abuzurilor, planificarea riguroasă a orelor de studiu și odihnă, prin eliminarea consumurilor de mare putere.

...Întreaga activitate din căminele și cantinele studentești trebuie să conducă la asigurarea unui climat optim de muncă și viață pentru toți studenții, la transformarea complexului studentesc într-un adevărat orașel cu trăsături distincte în peisajul cotidian al municipiului.

...Intrecerea desfășurată sub genericul „Căminul — școala a vieții în colectiv” — va trebui să se constituie într-o importantă pîrhie de acțiune la îndemna Consiliului U.A.S.C. din C.U. în vederea creșterii calitative a întregii activități din domeniul muncii educative în căminele studentești.

...Se vor lua măsuri pentru acordarea corespunzătoare a tuturor formelor de asistență socială pentru studenți cu situații sociale deosebite, urmărindu-se, în același timp, și caracterul stimulative al acestora.

...13. Organele și organizațiile A.S.C. se vor preocupa de îmbunătățirea permanentă a stilului și metodelor de muncă, de creșterea spiritului combativ, revoluționar, critic și autocritic în întreaga activitate. Fiecare facultate și an de studiu vor trebui să devină adevărate colective de muncă și viață comunistă, avînd drept obiectiv principal creșterea calității activității studenților în toate domeniile de acțiune.

...Asociațiile Studenților Comuniști vor acorda o atenție deosebită, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor

...Revista și Studioul vor reflecta angajat și responsabil, pe larg, viața și activitatea de zi cu zi a studenților, preocupările lor, problemele cu care se confruntă în complexa activitate de pregătire ca viitori specialiști.

...Revista „Forum studentesc” va continua să editeze foi volante și suplimente care vor reliefa multiplele domenii de activitate ale studenților, existența unor veritabile resurse artistice, culturale sau științifice în rîndul studențimii timișorene.

...10. Conferința relevă cerința ca Asociațiile Studenților Comuniști să-și intensifice preocupările pentru organizarea activității din timpul liber al studenților, prin inițierea unui număr sporit de manifestări atractive cu profunde valențe educative.

...Se va amplifica și diversifica activitățile sportive de masă, asigurându-se o participare largă, inclusiv a fetelor, la manifestările sportive cuprinse sub egida generoasă a „Daciadei”.

...Se va urmări, în acest sens, realizarea integrală și calitativ superioară a programului competițiilor cuprinse în calendarul sportiv întocmit în fiecare an universitar de către comisia de resort, la indicațiile și precizările Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R.

...Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara se va preocupa permanent de îmbunătățirea activității cluburilor și asociațiilor sportive studentești, de întărirea muncii politico-educative în rândul sportivilor de performanță, de creșterea numărului sportivilor studenți cuprinși în campionatele naționale și în confruntările internaționale. Se vor lua măsuri pentru reconstituirea și funcționarea în bune condiții a unor galerii studentești pentru toate echipele sportive studentești.

...Va crește contribuția la extinderea bazei materiale a activității sportive de masă, prin organizarea unor acțiuni de muncă patriotică ale studenților, prin alocarea unor fonduri de către Consiliul U.A.S.C. din C.U. împreună cu organele de învățământ.

...Se va continua organizarea de competiții sportive tradiționale la nivelul facultăților și institutelor, competiții menite să ducă la afirmarea unor talente viguroase, la atragerea largă a studenților spre mișcare și sport. Sub egida Consiliului U.A.S.C. din C.U. vor funcționa în continuare o serie de cercuri sportive specializate de mare interes.

...11. Asociațiile Studenților Comuniști se vor preocupa într-o mai mare măsură de îmbogățirea conținutului educativ al acțiunilor turistice pentru a contribui și pe această cale la cunoașterea realizărilor județului și țării noastre, la cultivarea în rândul studenților a dragostei față de patrie și partid, a hotărârii ferme de a face totul pentru ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație.

...Se vor extinde în continuare acțiunile turistice proprii în perioada vacanțelor studentești și se va folosi în mod eficient cabana proprie a Centrului universitar Timișoara din stațiunea Crivaia.

...În vederea perfecționării activității turistice vor fi organizate cursurile de ghizi turistice și își vor continua activitatea cercurile de turism specializate.

...Se va acționa pentru transformarea contribuției acordate de Asociațiile Studenților Comuniști pentru excursiile turistice la sfințit de săptămână în modalități concrete de stimulare a pregătirii profesionale.

...12. Asociațiile Studenților Comuniști își vor intensifica întreaga activitate în căminele și complexele studentești, pentru a determina antrenarea tineretului universitar la acțiunile de autogospodărire — importanță pîrhie educativă — urmărind permanent sporirea preocupării studenților pentru păstrarea avutului obșteștesc.

...Cu prioritate se va urmări asigurarea ordinii, disciplinei și curățeniei, respectarea întru totul a regulamentelor de cămin și cantină. Se va acționa pentru diversificarea continuă a paletelor de acțiuni cu caracter cultural-educativ, se va îmbogăți propaganda vizuală și va crește numărul acțiunilor gospodărești de întreținere și înfrumusețare a spațiilor din complexul studentesc. O atenție sporită se va acorda educației sanitare a studenților prin creșterea numărului de acțiuni de Cruce Roșie, prin îmbunătățirea activității interniilor de cămin. Se vor extinde acțiunile de muncă patriotică în vederea amenajării unor spații verzi sau construcții anexe menite să conducă la o mai bună organizare a muncii și vieții în căminele studentești, la creșterea gradului de confort al acestora.

...O preocupare primordială ce va sta în atenția activității de resort, va fi aceea a realizării unor importante economii de energie electrică prin evitarea abuzurilor, planificarea riguroasă a orelor de studiu și odihnă, prin eliminarea consumurilor de mare putere.

...Întreaga activitate din căminele și cantinele studentești trebuie să conducă la asigurarea unui climat optim de muncă și viață pentru toți studenții, la transformarea complexului studentesc într-un adevărat orașel cu trăsături distincte în peisajul cotidian al municipiului.

...Intrecerea desfășurată sub genericul „Căminul — școala a vieții în colectiv” — va trebui să se constituie într-o importantă pîrhie de acțiune la îndemna Consiliului U.A.S.C. din C.U. în vederea creșterii calitative a întregii activități din domeniul muncii educative în căminele studentești.

...Se vor lua măsuri pentru acordarea corespunzătoare a tuturor formelor de asistență socială pentru studenți cu situații sociale deosebite, urmărindu-se, în același timp, și caracterul stimulative al acestora.

...13. Organele și organizațiile A.S.C. se vor preocupa de îmbunătățirea permanentă a stilului și metodelor de muncă, de creșterea spiritului combativ, revoluționar, critic și autocritic în întreaga activitate. Fiecare facultate și an de studiu vor trebui să devină adevărate colective de muncă și viață comunistă, avînd drept obiectiv principal creșterea calității activității studenților în toate domeniile de acțiune.

...Asociațiile Studenților Comuniști vor acorda o atenție deosebită, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor

...de partid, perfecționării permanente a vieții de organizație, astfel încît colectivele studentești, studenții însși, să participe direct, cu încredere, la adoptarea și aplicarea tuturor hotărîrilor privind propria activitate, formarea lor pentru muncă și viață. Asociațiile Studenților Comuniști vor urmări traducerea în viață a deciziilor adoptate, vor promova principiile muncii și conducerii colective, vor asigura creșterea permanentă a răspunderii fiecărui membru pentru statornicirea unui puternic climat de ordine și disciplină în fiecare colectiv studentesc.

...O atenție deosebită se va acorda în continuare selecționării, promovării și perfecționării cadrelor astfel încît acestea să constituie o prezență activă în mijlocul studenților, să acționeze cu promptitudine în spirit revoluționar, în toate împrejurările, pentru realizarea sarcinilor încredințate, oferind tineretului universitar adevărate exemple de conduită politică, morală și profesională.

...Se va asigura un larg schimb de experiență între organizațiile A.S.C. din centrul universitar, precum și cu organizațiile A.S.C. din alte centre universitare, în diverse domenii, aducîndu-se astfel o contribuție sporită la ridicarea calității și eficienței muncii de educație a tineretului universitar.

...Va crește continuu rolul organizațiilor A.S.C. de la nivelele de bază în organizarea și conducerea studenților, existînd premisele formării unor colective studentești încheiate, cu acțiuni de muncă și viață proprii, cu o viață internă de organizație deosebit de puternică.

...Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va acționa și pe mai departe în vederea creșterii eficienței muncii de îndrumare și control, a îmbunătățirii prezenței activităților de asociație de la toate nivelele în mijlocul colectivelor studentești, aproape de problemele cu care se confruntă aceștia.

...14. Ca parte integrantă a organizațiilor municipale și județene ale Uniunii Tineretului Comunist, Asociațiile Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara vor continua eforturile de realizare a unor activități comune, profesional-științifice, politico-ideologice, cultural-artifice și distractive, sportive și turistice, împreună cu celelalte categorii de tineri, în special cu tineretul muncitoresc, aducîndu-și astfel contribuția la formarea în spirit revoluționar a viitorilor specialiști, la întărirea unității de acțiune a tinerei generații în jurul partidului.

...15. Expunînd mîndria și satisfacția tuturor studenților timișoreni pentru prestigiul deosebit și larga apreciere internațională de care se bucură astăzi patria noastră, prin reprezentantul ei cel mai autorizat, eminentul om politic și de stat, personalitatea strălucitoare a vieții politice internaționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Conferința dă glas adevizurilor depline a studenților la întreaga politică externă a partidului și statului nostru. Organele și organizațiile A.S.C. vor acționa susținut pentru asigurarea cunoașterii aprofundate a activității partidului și statului nostru pe plan internațional, lărgind activitățile de educație patriotică — internaționalistă a studenților.

...În spiritul politicii de colaborare a partidului și statului nostru, pentru cunoașterea reciprocă a preocupărilor, a muncii și vieții tineretului universitar din întreaga lume, Conferința dă mandat Consiliului U.A.S.C. din C.U. de a continua și dezvolta schimburile profesionale, turistice și culturale ale institutelor de învățământ superior timișorene cu instituții similare din țările socialiste, vecine și prietene.

...16. Organele și organizațiile A.S.C., împreună cu organele de învățământ și reprezentanții asociațiilor naționale, vor acționa pentru sprijinirea cetățenilor de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar pentru integrarea lor corespunzătoare în viața universitară, pentru dezvoltarea continuă a legăturilor de prietenie cu studenții români și aceștia, ca o contribuție specifică la amplificarea raporturilor statornicite între țara noastră și țările din care aceștia provin. Un rol tot mai mare în acest sens trebuie să-l aibă Brourile organizațiilor A.S.C. ale anilor de studiu, Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) de la nivelul institutelor și facultăților.

...Se vor organiza periodic, la nivelul centrului universitar, în institute și facultăți, întâlniri cu cetățenii străini aflați la studii în Timișoara, îndeosebit cu cei din anul I, în cadrul cărora vor fi abordate probleme specifice legate de participarea acestora la activitatea de pregătire ca viitori specialiști, alte probleme privind condițiile de viață și studiu.

...Vor fi extinse acțiunile organizate cu studenții străini pentru cunoașterea țării și poporului nostru, a realizărilor oamenilor muncii. În acest scop se vor organiza vizite la unități economice și instituții, excursii etc.

...La toate nivelele asociației se va acționa în continuare pentru atragerea largă a studenților de peste hotare la toate acțiunile organizate de A.S.C. Totodată vor fi sprijinite asociațiile naționale în organizarea unor acțiuni proprii, cu caracter profesional, cultural, sportiv.

...17. Se va acționa pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan privind veniturile extrabugetare ale Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara, se va asigura cheltuirea judicioasă a fondurilor pe care le avem la dispoziție, astfel încît să sporească eficiența acțiunilor desfășurate. În acest scop, bugetul Consiliului U.A.S.C. din C.U. va fi defalcat pînă la nivel de institute, facultăți și ani de studiu.

...Conferința Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara, dînd expresie voinței unanime a tuturor studenților timișoreni de a-și consacra întreaga lor capacitate de muncă și creație, elanul tineresc, traducerii exemplare și neabătute în viață a hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R., a documentelor Conferinței Naționale a partidului din decembrie 1982, a orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, adresează chemarea de a răspunde, prin noi și importante fapte de muncă și studiu, grijii permanente și încrederii partidului, de a contribui într-o măsură mereu sporită, alături de toți tinerii, de întregul nostru popor, la făurirea societății moderne pe pămîntul României socialiste, la ridicarea țării noastre pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație.

TR Î R E A

Asociațiilor Studenților Comuniști din Timișoara
Comitetului Național a partidului din decembrie 1982
Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român

SIMPOZION DE SOCIOLOGIA MEDICINEI

În împlinirea Anului Internațional al Comunicării, la Universitatea din Timișoara a fost organizată o dezbateri pe tema COMUNICABILITATEA ÎN SLUJBA ȘTIINȚEI ȘI A PACII, la care au participat cadre didactice din învățământul superior și mediu din Timișoara, cercetători, lucrători din rețeaua comunicațiilor de masă și studenți de la mai multe facultăți.

Oportunitatea unei atari dezbateri decurge din importanța uriașă pe care a primit-o informația în cadrul celei mai mari revoluții științifice și tehnice cunoscute în istorie, și într-o epocă ce se caracterizează printr-o tot mai accentuată conștientizare a proceselor sociale; pe de altă parte însă, informația continuă să fie privită adeseori ca un concept pur teoretic, pierzându-se din vedere multiplele ei implicații practice în cele mai diverse domenii, de la știință, învățământ, artă și limbă pînă la strategiile tuturor tipurilor de confruntări și pînă la comunicațiile de masă ori la confortul cotidian.

În al doilea rînd, date certe arată că cea mai mare parte a informației nou create (în ritm accelerat) rămîne mult timp necunoscută, iar, din cea cunoscută, — nevalorificată. J. Bernal menționa paradoxul că azi este adesea mai ușor să refaci o descoperire decît să te informezi dacă nu este deja făcută. Informația, o valoare ce se naște atît de greu, reclamînd timp, resurse energetice, calificare superioară, calități intelectuale și morale, a devenit incomunicabilă și, implicit, redundantă.

Care sînt formele și cauzele incomunicabilității ei? Această întrebare, actuală și persistentă, a stat în centrul dezbaterii amintite.

Pe marginea unei dezbateri despre informație

Apelînd la sugestii ale analizei sistemice a societății și la achizițiile teoriei comunicării, tezele discuției au propus cinci postulate ale statutului normal, al comunicării: 1. Toată problematica trebuie conștientizată, ridicînd-o din stadiul empiric la acela al demonstrației logico-teoretice și, eventual, matematice; 2. Este necesară cercetarea modului în care circulă azi informația la nivel planetar, pentru a înțelege cui folosește și cui dăunează actuala ordine informațională pe glob; 3. Trebuie cunoscute perturbațiile de structură și cele conjuncturale ale circuitului informațional, dimensiunile perturbațiilor, evoluțiile tendențiale și perspectivele ce decurg de aici pentru participanții la intercomunicare; 4. În locul concepțiilor fataliste, după care nu se poate face nimic pentru a împiedica permanentizarea status quo-ului informațional, discriminătoriu, trebuie înscăunată încrederea în capacitatea rațiunii de a descoperi remedii, de a elabora strategii și de a le transforma în program politic concret; 5. Trebuie pregătite condițiile obiective și subiective pentru aplicarea remediilor.

După expunerea tezelor dezbaterii (prof. dr. I. Bociort, Informația și acțiunea — imperative ale raționalității nonsectoriale a lumii contemporane), discuțiile au avut în obiectiv patru teme principale: a) Aspecte filozofice ale comunicabilității (prof. dr. F. Albert, Problemele păcii în condițiile universalizării sociale, lect. dr. N. Pitrop, Pacea, informația și principiul rațiunii suficiente; b) Rolul comunicării în știință și învățămînt (prof. dr. P. Petroman, Educarea comunicării în procesul de învățămînt); c) Aspecte culturale ale comunicabilității (conf. dr. C. Apreotesei, Național și internațional în comunicarea lingvistică, prof. Mioara Dobre, Incomunicabilitatea și discriminarea culturală pe plan internațional); d) Eficiența comunicațiilor de masă (prof. dr. Ion Iliescu, Reverberațiile comunicării în și prin carte). Notăm cîteva din concluziile dezbaterii: comunicarea poate să fie frînată; a) la nivelul emițătorului (care nu difuzează informația din anumite interese, din lipsa mijloacelor materiale etc.), b) la nivelul canalelor de comunicare, acaparate azi de unele state mari și bogate, care difuzează o informație filtrată prin interesele lor, au făcut din limba proprie un articol de export, o formă de penetrație în viața spirituală a altor popoare și de monopolizare a pieței internaționale a cărții, ceea ce face ca valorile popoarelor sărace să rămîna necunoscute; metodele de predare în școală pot fi perimate (se întîlnesc încă practici din colecțiile iezuite) sau de „noutate” pur exterioară; contactele interetnice, realizate doar prin traducător și interpret, au devenit greoaie, costisitoare pentru cei săraci, profitoare pentru națiunile cu „limbi de mare circulație”; c) la nivelul receptorului nu se decodează decît o parte infimă din informația ce i se oferă, majoritatea limbilor în care i se comunică rămînd pentru el tezaur închis. S-a relevat importanța fundamentală a tezei interlingvistice potrivit căreia trebuie promovată pe o scară mult mai largă învățarea pe glob a tuturor limbilor naționale de cultură, pentru ca valorile acestora, întocmai ca cele ale limbilor avansate („moderne”, „de congres”, „de lucru”), să poată circula și în haina proprie, iar pentru nevoile curente, pentru o mai bună cunoaștere și apropiere a popoarelor, este necesară o limbă neutră, ușor accesibilă, de tip esperanto, a doua pentru fiecare, după limba maternă, sau, unde e cazul, a treia, după limba oficială de stat.

În cursul dezbaterii s-au emis și unele puncte de vedere cu care nu toți participanții au fost de acord; discuțiile, foarte antrenante, au devenit, prin aceasta, încă mai vii. O dezbateri nu e un cor care cîntă la unison.

FLOREAN BOCIORT

Institutul de Medicină Timișoara a fost gazda celui de-al III-lea simpozion de sociologia medicinei. Amănunte despre această manifestare a avut amabilitatea să ni le ofere, inițiatorul ei, lector universitar NICOLAE STANCIU.

„Simpozionul de sociologia medicinei este o formă de manifestare științifică unică în acest domeniu în țara noastră, pe care am inițiat-o în anul 1980 ca acțiune a cercului științific al studenților de la Institutul de medicină Timișoara.

Obiectivele vizate de edițiile anuale din luna decembrie sînt: adîncirea integrării disciplinei de sociologia medicinei cu cercetarea și practica socio-medicală în vederea redimensionării pregătirii profesionale a viitorului medic, îmbogățirea bazei de cercetări empirice a realității socio-medicală, delimitarea specificului metodologiei sociologice utilizate în investigația realității socio-medicală, formarea și dezvoltarea deprinderilor generale de cercetare științifică la studenți, descifrarea de soluții și măsuri vizînd redimensionarea calitativă a comportamentului subiecților implicați în activitatea medicală a grupurilor sociale confruntate cu contradicția sănătate-boală în activitățile lor, participarea la manifestări științifice naționale studențești și cu altă componență (pînă acum studenții au participat la București, Cluj-Napoca, Sibiu, Timișoara la astfel de manifestări), participarea la îmbunătățirea desfășurării educației sanitare a oamenilor muncii.

Experiența acumulată, interesul deosebit al conducerii Institutului de medicină Timișoara și al studenților pentru problematica cercetării și practicii socio-medicală, exigențele mereu crescînde în realizarea obiectivelor propuse ca și nevoia de conlucrare au determinat regîndirea organizării celei de a treia

ediții a simpozionului. Pregătirile au început în luna mai 1982. Am restructurat componența cercului științific, care cuprinde acum studenți din anii III, IV, V, VI medicină generală și pediatrie. Denumirea cercului este „Prophylaxis” avînd în vedere direcția prioritărilor în medicina modernă. Tema abordată a fost: „Om, sănătate, progres social”. Am resimțit nevoia organizării în cadrul manifestării și a mesei rotunde cu tema: „Locul sociologiei medicinei în sistemul științelor sociale”.

Lucrările simpozionului s-au desfășurat în plen și în două secțiuni. S-au prezentat 6 comunicări în plen și 48 în secțiuni. Tematica acestora a fost bogată: societate și sănătate, sociologie și medicină, relațiile socio-medicală, tipologii comportamentale față de boală, tratament, diagnostic, implicațiile sociale ale automedicției, dialectica pre-

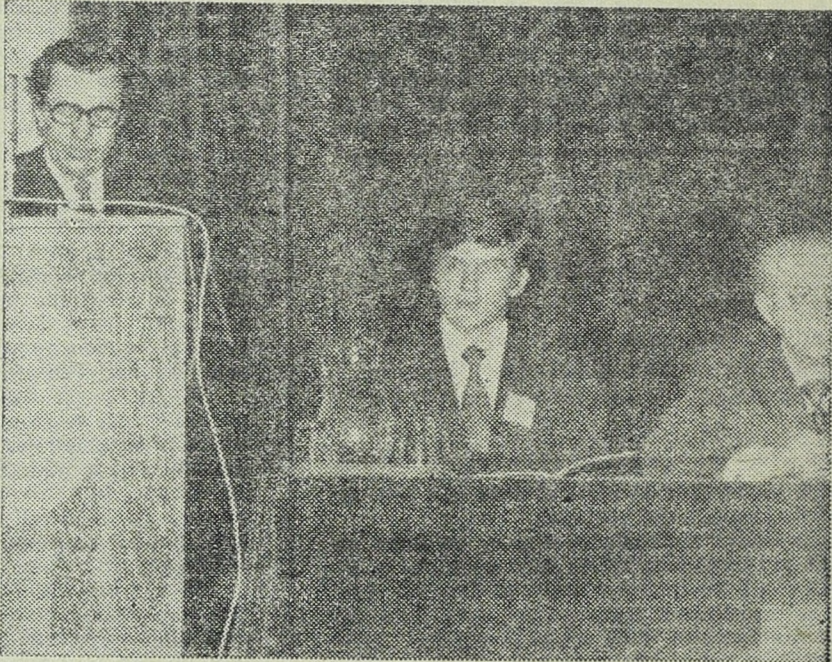
ventiv-curativ, educația medicală sexuală, sănătate și progres, rolul medului familial în mortalitatea infantilă, rolul presei în educația sanitară a maselor, evaluarea prestațiilor în sectorul ocrotirii sănătății etc.

Studenții din Timișoara care au participat la organizarea și desfășurarea simpozionului au fost în număr de 170 și au prezentat 26 de comunicări științifice.

O contribuție deosebită la reușita simpozionului a adus-o cercul științific studențesc de sociologia medicinei din I.M.F. București (17 participanți) coordonat de prof. dr. Grigore Popescu.

Efectele cognitive și educative ale acestei manifestări ne-au determinat ca pentru cel de al IV-lea simpozion din decembrie 1983 să păstrăm aceeași temă: Om, sănătate, progres social.

A consemnat NELU MUSTA

Aspect de la deschiderea lucrărilor.

Foto: DRAGHIȘA BORDEVICI

LA I.P.T. — NOI CERCETĂRI ÎN DOMENIUL LICHIDELOR MAGNETICE

Pentru obținerea citorva informații care ar putea interesa cititorul în legătură cu subiectul abordat beneficiem de amabilitatea tovarășului prof. dr. ing. ZENO GROPSANU, conducătorul unui colectiv de preparare a lichidelor magnetice.

— Deci, stimate tovarășe profesor, cum a început studiul, cercetarea și apoi realizarea practică a lichidelor magnetice aici la Timișoara?

— Încă acum 4-5 ani, din inițiativa tovarășului academician Ioan Anton, a luat ființă un colectiv interdisciplinar ce-și propunea să studieze și să cerceteze posibilitățile de obținere a lichidelor cu proprietăți fero-magnetice în țara noastră. Desigur, rezultatele favorabile nu au întîrziat să apară, ele fiind rodul unei munci pasionate, iar astăzi putem spune că lichidele magnetice produse la Timișoara pot fi comparabile cu cele realizate de firme nord-americane cu experiență în domeniu.

— Ce s-ar putea spune despre aspectele legate de obținerea lichidelor magnetice și prin ce se caracterizează sfera aplicațiilor practice?

— Problema obținerii lor comportă o serie de aspecte legate de materia primă utilizată și instalațiile necesare. La noi, în cadrul Halei-pilot, obținem lichide magnetice introducînd materiale purtătoare de proprietăți fero-magnetice (de exemplu, magnetita)

dispersată coloid în lichide ca: petrol, uleiuri minerale, esteri sau hidrocarburi fluorurate.

Desigur, realizarea instalațiilor folosite în procesul de preparare a necesitat multă muncă din partea tehnicienilor și specialiștilor ce activează în cadrul Politehnicii timișorene, deoarece nu de puține ori s-a lucrat cu oțeluri speciale sau de tip inox, care sînt mai pretențioase în prelucrare.

Posibilitățile găsirii unor domenii de aplicabilitate practică sînt nenumărate. Lichidele magnetice pot fi întîlnite atît în lucrări de etanșeizări rotative magneto-fluidice, sau în transferul de energie dintr-o formă în alta prin magnetohidrodinamică cît și la imprimările rapide ale mașinilor de calcul sau în subsansamblele rachetelor cosmice.

Desigur acestea sînt doar cîteva aspecte desprinse din „viața” practică a lichidelor magnetice în noi sfere de producție. De altfel, grupul de cercetători timișoreni poartă un dialog deschis cu fabrici, colective și institute din întreaga țară iar printre direcțiile și planurile de perspectivă în domeniu se remarcă grija pentru o mai bună precizare a condițiilor tehnologice de obținere și diversificare a sortimentelor existente în prezent.

CIPRIAN ALIO

TOP „A”

Topul „A” s-a stabilit ținîndu-se seama de informațiile primite de la decanatele facultăților, care după centralizarea situațiilor de la începutul anului universitar, ne-au comunicat și numele studenților ce debutează (într-un mod nu tocmai plăcut) în clasamentele următoare.

Precizăm că „Top A” cuprinde doar studenții care au acumulat un mare număr de absențe nemotivate... și că popularizarea lor în paginile revistei se realizează în funcție de promptitudinea cu care decanatele facultăților răspund solicitărilor noastre. Sperăm că în numerele următoare vom dispune de informații mai bogate. Pînă atunci, însă, să dăm cuvîntul celor care ne-au sprijinit în prima noastră investigație de acest fel, adresîndu-le, cu acest prilej, mulțumirile cuvenite.

Așadar:

FILOLOGIE: 1. Maria Cuts — anul I română-rusă: 240 absențe; 2. Sabin Pițigoi — anul IV română-franceză: 152 absențe; 3. Aida Popescu — anul III franceză-română: 90 absențe.

(În cifra de 90 sînt cuprinse și absențele de la practica productivă).

... ȘTIINȚE ECONOMICE: 1. Carmen Ghinescu — anul III EI — tot anul universitar (nu a prezentat certificat medical pentru îngrijirea copilului bolnav); 2. Dana Iovu Carmen — anul II — Finanțe-contabilitate: 189 absențe; 3. Veronica Vodă — anul III — Economia industriei: 173 absențe; 4. Dana Pascu Liana — anul II Finanțe-contabilitate: 103 absențe. (Sîntem informați că la secția de Economie agrară nu sînt cazuri deosebite. Felicitări!)

... TEHNOLOGIE CHIMICĂ: 1. Victoria Doitan — anul III TCM: 74 absențe; 2. Orban Ioan — anul IV, TCH: 64 absențe; 3. Ana Enghis — anul II TCA: 61 absențe; 4. Carmen Crișan — anul II TSCO: 53 absențe; 5. Cura Eugen — anul IV TCA: 50 absențe.

ACEASTĂ NATURĂ UMANĂ...

„L'homme n'est qu'un roseau, le plus faible de la nature, mais c'est un roseau pensant” (Pascal)

- fragmente de eseuri -

Ne situăm în miezul unui ev frământat de probleme care, extinse la scară planetară, solicită în egală măsură toate popoarele și națiunile lumii. Evoluind, din nevoia tot mai acută a unor explicații exhaustive, pentru învingerea înăscutei și tulburătoare frici de singurătate, între false alternative „catastrofiste” sau „triumfaliste” și încercările științifice de a propune atenției publice modele cât mai viabile și științific fundamentate, care să scoată omenirea din criza generalizată ce amenință nu numai calitatea vieții, ci însăși baza existenței civilizației, omul deceniului nou al secolului douăzeci simte apăsând pe umerii săi povara unui moment crucial în istoria omenirii. Ieșirea din actuala criză mondializată reclamă reconsiderarea raporturilor dintre om și natură și acțiunea convergentă, în acest sens, a tuturor celor care, dincolo de angajarea în prezentul imediat, se consideră responsabili în fața viitorului.

Depășind limitele oricărui antropocentrism naiv sau mistificator, se poate afirma că natura l-a „născut” pe om în mod aproape inevitabil și necesar. (Cel puțin aceasta pare să fie concluzia multor antropogeneziste, începând cu unele mituri cosmogonice — mărturie primare și reprezentări ale unor vremi imemorabile —, și până la cele mai sofisticate discursuri științifice actuale pe această temă.) În același timp ea s-a păstrat „naturală”, cel puțin în acea secțiune non-umânizată care scapă condiționării istorice și sociale, impactului cu civilizația materială. „Omul poate fi reprezentat, scrie Massimo Aloisi, ca o tangentă la cercul evoluției naturale și este o tangentă care, ca atare, poate să se întindă într-un spațiu complet nou, ce nu mai este acela al originii sale, dar care, tocmai pentru a fi tangentă, este continuu condiționat și de acea origine a sa. Care nu este un păcat originar ce se șterge printr-un gest liturgic, ci un continuu imanent...”¹⁾

În acest context devine evidentă condiționarea biologică a evoluției istorice și sociale a speciei Homo. Privită din acest unghi, societatea omenescă se relevă ca fiind încă „preistorică în forțe și, deci, încă larg „naturală”, deci, nemiloasă.²⁾ De aceea considerarea omului ca ființă exclusiv socială este o simplificare tot atât de aberantă ca cea ideologic-locincard înscrisă în cartea multor mișcări sau orientări actuale, ce se vor, în ultimă instanță, salvatoare (de pildă, orientarea ecologică neoromantică, făcând apologia condițiilor primitive de viață în vederea evitării eco-catastrofei, sau curentul „green power”, condamnând tehnologia, viața urbană etc.)³⁾ Înțelegerea adevăratei „medierei” pe care nevoile naturale au impus-o și o impun construcției oricărei societăți, începând cu cele animale, la baza cărora se află un impuls primordial ce ține de caracterul instinctiv al conservării speciei, și până la cele umane, având același punct de plecare — satisfacerea trebuințelor elementare —, dar care se „modelează” pe parcursul evoluției, ne duce la concluzia că o extremizare a condițiilor de viață poate să ducă la o involuție a speciei, la o revenire la moduri de comportare ancestrale, în totală opoziție cu motivațiile și felurile specifice ființei umane, reținute în mitul faustic.

Pătrundem în universul reacțiilor omului și naturii sale biologice pe poarta deschisă de civilizația mecanică. Trăim o epocă a tehnologiilor avansate și în plină dezvoltare, a suprasaturării informaționale, a automatizării și tipizării, un secol al vitezei și industriei. Rațional și, în același timp, firesc, ar fi ca omul, odată eliberat din jugul contactului direct cu materia primă-obiect și îndepărtat tot mai mult prin intermediari mecanici din ce în ce mai complecși și diversificați de obiectul muncii sale, devenit așadar stăpîn al mașinii și al propriilor sale posibilități, să-și construiască o

viață onestă și lipsită de griji materiale, din care să nu lipsească aspirațiile spirituale, o viață controlată de voință, în care să primeze aspectele dezirabile și cele indezirabile să fie reprimate.

Dar aici apare pe scena vieții sufletul, cu necunoscutele și „tarele” sale neelucidate, cu toată pleiada de elemente contradictorii și, de multe ori, inexplicabile. Consecința?!... Starea ideală descrisă mai sus lasă locul unei realități, triste și tragice, cu atributele acestea proporționale dezvoltării tehnologice și perfecționării mașinilor. Existența proletarului în capitalism se desfașoară sub spectrul realităților pozitive, al mecanicii și al grijilor imediate, astfel încât gând și suflet sînt aservite mașinii (care nu-i aparține și la a cărei posesiune nu are acces) și, indirect, unui număr redus de proprietari. Care, la rândul lor, trăindu-și setea de înăvuiere, devin sclavu naturii moarte din mașini, ai tranzacțiilor economice și mașinațiilor politice. Cultul banilor ține loc de religie și morală în același timp.

La lumina acestor fapte omul pierde calitatea sa de ființă rațională și condusă ca atare în acțiuni, iar calea ce-l desparte de originile sale animale se scurtează considerabil, permițând afirmarea biologicului și a forțelor sale, adeseori bestiale sau mefistofelice. Legea darwiniană a luptei oarbe pentru existență se afirmă pregnant.

Împotriva unui potențial război mondial se ridică astăzi din ce în ce mai multe glasuri, dezlănțuind o campanie mondială pentru dezarmare și nealinere. Și, cu toate acestea, spectrul războiului, materializat în monstruoasă și angostanta ciupercă atomică, planează deasupra umanității. Aceasta deoarece patimile necontrolate, alteri necontrolabile de rațiune și voință, decid în mare măsură asupra acțiunilor omenescii. Odată descătuseate aceste forțe oarbe, „omul tinde să-și dărime propriile creații. În astfel de momente, forța primează dreptul... Și omul se comportă după legea de oțel a celui mat tare biologiceste... Adevărat Saturn în anumite momente ale sale, omul își devorează propriile lui vlăstare.”⁴⁾

Dar războiul nu este decît, prin amploarea distrugerilor și a forțelor umane și materiale angajate, forma cea mai gravă de manifestare a unei atari pierderi de sub control a pornirilor, caracteristică, în general, lumii zoologice Terorismul, violența, agresivitatea, tortura, fanatismul reprezintă tot atitea fațete ale uneia și aceleiași triste realități a capitalismului contemporan.

Natura a fost totuși darnică cu creaturile ei. Ea a sădit în matricea preumană nu numai demonul franckensteinian, ci o serie de generoase și înălțătoare atribute, ce ar fi să anihileze, alături de rațiunii și voinței, orice exteriorizare a răului atavic. Și putem numi în acest sens: bunătatea, spiritul de sacrificiu, dragostea, maternitatea, optimismul

Aflată la polul opus pornirilor atavice de esență sălbatică, distructivă, funcția reproductivă a omului, în ciuda posibilităților analogii cu reproducerea în sfera vieții animale, se deosebește calitativ esențial de aceasta. Pentru om, reproducerea ca specie devine, atunci cînd nu este privită reducționist (adică dincolo de sentimentul puternic, dar de origine evident animală al atașării necondiționate față de progenituri), un act de o deosebită complexitate, ce înglobează nu numai conceperea de urmași viabili, vizînd stricta supraviețuire de moment, ci reproducerea, simbolic vorbind, a unei figuri, cea a producătorului din toate timpurile, precum și a mediilor de habitare natural și artificial. În acest sens, reproducerea se înscrie în sfera actelor creației conștiente

La descifrarea componentei biologice a existenței individului uman și a societății științele s-au angajat astăzi în studii adeseori multi- sau pluridisciplinare

(antropologia, etologia, genetica, biologia, ecologia etc.). Cibernetică și metodele statisticii matematice, angajate în studiul „bolilor” omului („boli” în sensul general al afirmărilor negative, incluzînd și maladiile) sub raportul incidenței cu bolile biosferei (climatul fizic și dinamic al vieții organice), pot furniza un parametru „la zi” al dezechilibrelor și disfuncționalităților, deoarece, cum se remarcă mai sus, omul, privit ca entitate psihofizică, înregistrează în codul corporalității sale orice fenomen de alienare și de opresiune.

Cercetări etologice recente, care dezvăluie ca trăsături esențiale ale speciei Homo capacitatea enormă de învățare și transferul din domeniul automatismelor instinctive în cel al actelor însușite prin educație sau autocontrol, deschid perspective largi și optimiste în ceea ce privește „perfectiunea” naturii umane și cultivarea elementelor ei dezirabile. „Capacitatea de a stăpîni și dirija tendințele pulsionale — scrie Herbert Marcuse — de a transforma necesitățile biologice în nevoi și dorințe individuale, mai curînd sporește satisfacția decît o diminuează, „medierea” naturii, învingerea dominației ei restrictive constituie forma umană a principiiului realității. La început astfel de restricții instinctuale pot fi impuse de penurie și de lungă dependență a animalului uman, dar ele devin privilegii și nota distinctivă a omului, făcîndu-l capabil să transforme necesitatea oarbă a satisfacerii trebuințelor într-o satisfacție dorită.”⁵⁾

Dar atunci cînd colectivitatea se manifestă ca o ființă biologică prin excelență, indiferentă la aspirațiile și posibilitățile creative ale individului și criteriul de apreciere nu vizează valoarea umană în sine, ci situația materială și socială a acestuia, interesele insului ajung de regulă în gravă contradicție cu cele ale societății. Simțind cum forțele conjurate ale colectivității se opun primirii sale la masa împărțirii izbinzilor, individul cedează permanenței dezicerii și terorii a singurătății. Reacțiile în consecință nu pot fi decît două și sînt rezultatul cedării integrității fizice și morale în fața refuzării dreptului la personalitate: individul fie se autozolează într-o mizantropie alienantă însoțită de un pronunțat egoism, fie, caz mult mai frecvent, renunță la orice scrupul moral și atunci fenomenul se numește bravadă, pornografie, sadism sau „punk” (termenul modă), denotînd o totală desconsiderare a aproapei și absența responsabilității. Ca fenomene aferente, cauzate însă și de reclama intensă difuzată prin mijloacele mass-media, pot fi enumerate: uniformizarea indivizilor (de fapt o uniformitate în diversitate) și dispariția individualităților în gândire și mentalitate.

Dincolo de investigațiile avînd drept obiect înconștientul sau subconștientul, iar drept scop elucidarea complexului de relații individ-societate-lume, numai marxismul și etica și echitatea de tip socialist sînt capabile să ofere soluții în problema enunțată mai sus. Apelînd la solidaritate și respect reciproc (între colectivități sau indivizi), favorizînd punerea în valoare a posibilităților creative ale omului, cultivînd liberul schimb de idei, altruismul, generozitatea, marxismul redă omului ce-i al omului, aducînd în prim-planul circuitului valorilor eternul uman. Numai în acest fel dictonul „nimic din ce e omenesc nu-mi este străin” poate deveni prilej de mîndrie și model de acțiune în același timp.

HARALD ZIMMERMAN

¹⁾ Massimo Aloisi, Omul natural și omul social, caiet documentar „Ecologie și politică”, Academia Ștefan Gheorghiu, București, 1/1976, p. 48.

²⁾ Massimo Aloisi, op. cit., p. 49.

³⁾ Vezi și caietul documentar „Ecologie și politică”, mai ales Sergiu Tamaș, Politică, ecologie și progres social, ed. cit., p. 9.

⁴⁾ D. D. Roșca, Existență tragică, Editura științifică, București, 1968, p. 120.

⁵⁾ Herbert Marcuse, Scrieri filozofice, Editura politică, București, 1977, p. 194.

Chiar dacă evoluția vieții sociale tinde spre ceea ce Ileana Ciobanu Ianeș numea într-un alt număr al „Forum”-ului „secularizarea lumii moderne” — lucru observat de sociologii de pretutindeni și relevant chiar și de reprezentanții sociologiei religiei din țările occidentale — fenomenul religios se menține în contemporaneitate, el avînd, prin unele secte, efecte cu totul nefaste asupra țelului ultim al întregii activități cultural-educative — formarea personalității multilateral dezvoltate.

Dacă biserica catolică încearcă astăzi acel „aggiornamento”, menită să concilieze știința și religia, sectele folosesc toate mijloacele spre a-i menține pe credincioși exclusiv în limitele preocupărilor religioase, inoculînd neîncrederea în forțele proprii și în eficiența acțiunilor pe plan obștesc.

Acest lucru determină un statut aparte al respectivilor sectanți în cadrul cîmpului socioinformațional. Astfel, dacă un individ ateu se află într-o dublă calitate față de cîmpul socioinformațional, el fiind: a) receptor față de comunicările, informațiile, mesajele dirijate sau aflate potențial în cîmpul socioinformațional și b) factor activ care caută sau provoacă scurgerea flu-

MISTICISMUL ÎN CONTEMPORANEITATE

xului socioinformațional spre zonele de interes, conform necesităților și aspirațiilor socio-culturale, educative, individul sectant cunoaște doar varianta a), fiind exclusiv factor pasiv, expus dogmelor respectivei secte.

Pentru o mai clară reprezentare a orizontului spiritual al ateului comparativ cu cel al misticului voi releva în continuare cîteva dintre rezultatele unei cercetări sociologice făcute la Timișoara în 1979. Prin această cercetare s-a urmărit afluența „elementelor de bază” asupra unor grupe de subiecți cuprinse între 16—44 de ani, avînd următoarele profesii: mecanic, tractorist, muncitor calificat și funcționar. Observațiile s-au efectuat pe durata unei săptămîni.

Prin conceptul operațional element de bază înțelegem o simplă informație, un mesaj, un simbol. Dificil de definit teoretic, elementul de bază are următoarea înfățișare: o informație din presă, un afiș, un titlu de carte aflată într-o vitrină, o aplicare practică a unei invenții tehnice etc.

Dată fiind cantitatea imensă a elementelor de bază, în cadrul cercetării au fost luate în considerare doar sursele de proveniență ale acestora. Edificatoare nu se par raporturile referitoare la principalele surse mass-media. Prin televizor ateul primește săptămînal 2.200 de elemente de bază în vreme ce misticul doar 300. La locul de muncă ateul obține săptămînal 850 de elemente socioinformaționale, în vreme ce sectantul deține din aceeași sursă 450 de elemente socioinformaționale.

Singurul raport favorabil sectantului este, evident, cel al elementelor de bază vizînd biserica sau secta respectivă — 900 sectantul, 40 ateul — (cele 40 de elemente socioinformaționale ale ateului pot fi captate din presă, TV, etc.).

Concluzia este evidentă Izolarea sectanților față de mijloacele de comunicare în masă și dominarea prin cantitate și prestigiu a surselor informaționale de tipul sectă, biserică sau familie, respectiv prieten, duc la izolarea acestei grupări de pulsul dezvoltării sociale, tehnice, științifice și la adîncirea concepțiilor eronate.

În această situație se impune ca pe lîngă o mai susținută activitate de propagandă, factorii de decizie să găsească o serie de elemente socioinformaționale, de larg interes, care să ducă în final la îndepărtarea preocupărilor mistice și retrograde.

TUDOREL URIAN

CÎNTAREA ROMÂNIEI

CEAUȘESCU

Din aburi de Români,
din plasma ciocirliilor
ești ochiul pur,
ești vultur plin,
ești Adonai peste cîmpii
pînă-n hotare

Să ții riul în albia lui
și țara pe limpede loc,
ai știință bătrînă
și ochiul de stea
și cumpăna pururi în mîini.

Gîndești precum floarea,
cum se-nflorește gîndești,
ca o floare-a veciilor
hrănită cu dor și povești.

CÎNTECUL

ȚĂRII

Tată, unde nu-i niciodată tîrziu,
Cat cu nuiăua-n cîmpii
și pot spune mereu:
apa-i aici, peste tot este apă
și logosul trece filigranat
cu trei inimi și salbe
sub penaș măsurat,
sub cumpănite pene
de privighetoare,
sub cenușiuri latente, alene.
Țară, unde nu-i niciodată tîrziu,
stîncile-ți se mai țin
în guri de străbuni,
de Sisifi rețezați,
sorbiți titani în cîmpii,
și-arcușul viorii
lunecă-n coarde
ca zimții de apă,
petale de aer
dintr-o mină de aer
dintr-un abur primar
hoinari pe cîmpii.
Aici cîntecul
nu este singur nicicînd.
Și privighetoarea
după limbi ca marea
are-n adîncime
vechi și triste mine
unde aur nu-i,
aurul e dus,
cu picioare goale
adevăru-i spus.
Căci cîntecul vine
cu vocile supte,
în melodii de Coral
sună și alge perfide
ce-ncercau să-ncurce corabia,
sună monedele toate pierdute
din zestrea dată la-nceput,
sună pene măiestre
furate din aripe navei
și sună cioburi, oale sparte
a cucerniciei
trăită de veacuri
cu privirea-n lut.
Și cîntecul nu-i singur nicicînd
și mersul lui în nu-i întîrziat

fiindcă în carnea lui de trandafir
răzbate tot ce-a fost
cîndva aici născut.

Simona-Grazia Dima

PENTRU CEL CE NE ESTE CĂRAREA

Stă mare în poarta cetății
Ca un imn al străbunului scut
Cu brațul pe torța dreptății
Arătînd lumii ce-i de făcut.
Cu zimbetul păcii în suflet
Neabătut ne învață spre miine
Și-i convins ca un mare profet
Că armele morții face-s-or piine

E-un om ce-a crescut din Carpați
Ca un brad din columna de piatră,
Comunist într-o țară de frați
A deschis țării nouă .. vatră.
Pentru cel ce ne este cărarea
Într-o horă eternă uniți
Să rostim împreună urarea:
La mulți ani, la mulți ani, fericiți!

Al. Berceanu

ION S. GORJ — Cel mai bun prieten al copiilor

PACE

Fata cu ochii imenși
este culegătoare de fluturi.
În diminețile aburinde de mai
adună în poală fluturii adormiți
pe flori de trifol.
Aleargă desculță prin cer
și pe pajiști apol.
De tălpile fragede i se prind
albe, albastre, violete petale,
udă, rochia subțire
i se lipește de pulpele goale.

Fata cu ochii imenși
ca două spaime
aleargă pe cîmp diminețile
sau în urma furtunilor...

O visează soldații,
o adulmecă morții,
miini sperate o cheamă...

ea strige în pumni
poala plină de fluturi
și aleargă nebună, desculță
pe pajiștile pline de rouă
și de albe, violete, albastre petale.

Spinii îi sfișie pulpele goale
singerindele, minunatele albe pulpe...
dar ea aleargă, aleargă pe pajiști.

Ion Miu

OMAGIU

Această zi e pentru noi lumina
pe care o respiră toată gîia,
e flacăra comorii, rădăcina:
Partidul, Ceaușescu, România.

Această zi e cît rotundul țării,
din care o voință își ia zborul,
vlață demnă ca să dăm ideii:
Partidul, Ceaușescu și Poporul.

E zi de sărbătoare-această zi
iar purpura din steag ne este zidul
prin care ne păstrăm un ideal:
Poporul, Ceaușescu și Partidul.

CU BUCURIE VIE

Cu bucurie vie, senină, ca un crin,
sădesc poemu-acesta în brazde de
lumină,
cu el va fi rodul inimii mai plin
în ziua-nrouată de vrednice-mpîlniri.

Cu gîndul viu ca flacăra nestinsă,
cu inima curată ca bobul luminat,
închin poemu-acesta de vis și de
credință
în ziua-nrouată a Marelui Bărbat.

Octavian Doclîn

Universitas

Franz Liebhard

Junges Land, uraltes Land, an deiner Brust

Uraltes Land, und dennoch tausendfach
Ein junges Land mit ungestümen Lungen,
Von stetem Frühlingsknistern ist sie wach
Von einem Lied, das in sein Herz gedrungen.

Ein Lied, ein grosses, dessen Takt die Zeit,
Indessen von den Höhen schon die hellen
Präludien der Unerschrockenheit
Entfaltet sind im Glanz von Sonnenquellen.

Erlauscht den Grundton: Hämmer schlagen hart
Und bündigen den rauhen Trotz im Eisen,
Was in der Esse taub war und erstarrt,
Folgt dem Gebote kühner Arbeitsweisen.

Lob sei und Preis der schöpferischen Hand!
Eng war sie gestern noch umschürt von Fesseln,
Ihr ganzes Dasein nur in dem bestand:
Die Flammen schüren unter fremden Kesseln.

Jetzt hämmert sie für sich, die eigne Glut
Durchstößt sie, sie mauert unverdrossen,
Bis unsre Welt auf neuen Pfeilern ruht,
Aus dem Beton des Zeitalters gegossen.

Auf ihrem hohen First nach schönem Brauch
Den Busch der Freude werden wir dann hissen
Und sehen unter uns im blauen Rauch
Die Erde wie ein buntgesticktes Kissen.

Uraltes Land mit dem Karpatenkranz,
Du junges Land mit dem Gemeinschaftsfeuer
In deiner Brust — dem Ion, dem Hans,
In gleicher Weise bist du beiden teuer.

Franz Johannes Bulhardt

Wir sprechen deinen Namen aus

Wie der glutrote Stahl aus den Hochöfen
dringt aus unseren Herzen der Dank.
Gleich dem Vogel, der jubelnd den Frühling
begrüsst,

sprengt heute die Freude unsere Brust und formt
sich zum Lied.
Wir sind aus den Niederungen emporgestiegen
zu den Höhen —

Du zeigtest uns den Weg.
Wir schöpften Licht aus dem Dunkel der Wasser —
der Schöpfer des Gedankens warst Du.
Wir stellten das Drehen der Räder um —
auf den Pulsschlag Deines lohenden Herzens,
wir gossen Jahrhunderte in die Form eines
Vierteljahrhunderts —

Du gabst uns die Kraft.
Dem Denken und Sinnen
gabst Du einen Sinn,
der Feder
den Schwung eines Pfeiles.
Sorgendurchfurchte Stirnen
glättete Deine verstehende Hand.
Du legtest unsere Hände ineinander
und lehrtest uns, Brüder zu sein,
die die gleiche Liebe empfangen.
Dem stummen Sehnen der Völker nach Frieden
hehest Du Deine Stimme,
die widerhallt in allen Weiten der Erde.
Mit uns preisen Dich heute
Weisse und Schwarze,
Rote und Gelbe,
sie sprechen Deinen Namen
und den meiner Heimat aus
voll Ehrfurcht und Zuversicht.
Achtung und Liebe
als ein Symbol
der völkerumfassenden Freundschaft,
als Verheissung des Friedens.

Wie der glutrote Stahl aus den Hochöfen,
dringt aus den Herzen aller heute der Dank!

Hans Schuller

Die ihr 1944 geboren seid

Vergesst nicht,
als ihr geboren ward, stand die
Welt in Flammen und ihre Hoffnung auf
Liebe welkte noch auf den Schlachtfeldern
dahin. Es war kein Haus sicher und keine
Wiege, auch die eure nicht vor dem
Chaos der Vernichtung.
Keine Wiege war sicher und
bedroht war euer Lächeln im
Angesicht der Welt.

Vergesst nicht,
als ihr geboren ward, wurde die
grösste der Schlachten auf dem
Kraftfeld der Klassen des Landes
geschlagen und der

Sieg der Geknechteten war
endgültig und nicht mehr zu
ändern, denn er war der Sieg
meiner und eurer Klasse, der
gerechteste Sieg in der stürmischen
Geschichte der Heimat, dem die
Klasse durch das veränderte
Land ein Denkmal baute,
grösser als das der Völker bei Leipzig

Vergesst nicht,
eure Väter und grösseren Brüder, die
der Feind der Klasse
bespuckte und schlug, und nicht den
Hass der Entrechteten, denn er ist
heilig und soll in den Adern
pochen wie ein mahnendes Zeichen, das
stärker ist als die Verpflichtung der
Liebe, denn nie war vereint der
Ausbeuter und sein Knecht.

Vergesst nicht,
wenn ihr durch die blühenden
Gärten unserer Zeit schreitet,
die auch um die Liebe eurer Hände wissen, die
andere Zeit, die mahnend und
aufrüttelnd in eurem
Gewissen Platz haben muss.

Christian Maurer

Die ihr im Jahre 1959 geboren seid

Als ihr geboren ward,
werdet ihr einmal wissen,
standen die Sterne euch günstig.
euch schienen die ersten
wirklichen Schicksalssterne,
und nicht im Zeichen der Waage,
des Wassermanns oder des Stiers,
des Skorpions oder der Fische —
im Zeichen des Menschen seid ihr geboren.
Wenn ihr sieben Jahre
alt sein werdet,
werden die Thesen
Wirklichkeit sein —
und ihr steht
dem Kommunismus
Auge in Aug' gegenüber

Euer erster Rechenschaftsbericht
wird die vierte Dimension kennen,
euer letzter aber
das Weltall.

Dass einige von Seilers Texten an die
aphoristischen Gedichte der frühen
70er Jahre erinnern, andere der En-
gagierten Subjektivität verpflichtet
sind, oder (einer) der Brinkmannschen
Form des Langgedichts, scheint mir in
diesem Fall weniger von Bedeutung zu
sein als die Tatsache, dass dieser Band
vorwiegend solche Texte enthält, die
in einem originellen, für Seiler typi-
schen Ton ansetzen und in einem
ebenso eigenartigen Diskurs gehalten
sind.

Seiler ist kein Novize in der deut-
schen Literatur Rumäniens, 1953 in
Reps bei Kronstadt/Braşov geboren,
studierte er Germanistik in Hermann-
stadt/Sibiu und ist zur Zeit Deutschlehrer
in Tirgu-Mures. Er veröffentlichte
Lyrik (seltener), Literaturkritik (häu-
figer) und Übersetzungen in verschie-
denen Zeitschriften und Zeitungen.
Seiler schrieb auch schon in den
frühen 70er Jahren, also ist es nur
selbstverständlich, dass einige Texte
an die Schreibweise(n) jener Jahre
erinnern. Hinzufügen muss man aber
auch, dass selbst solchen Gedichten ein
eigener Ton immanent ist. Und sobald
einer sich nicht damit begnügt, Form-
fertigteile und festgefahrene Schreib-
weisen bloss aufs neue aufzuwärmen,
sind seine literarischen Produkte
durchaus legitim.

Bevor von einzelnen Gedichten die
Schreibe ist (um mit Seilers „sozu-
schreiben“ S. 42, zu reden), möchte ich
auf eine Sache aufmerksam machen,
die den Band als Ganzes betrifft. Es
ist interessant zu beobachten, wie
Bewegung, Leben in den Band kommt.
Im ersten Gedicht, **ausgleich**, S. 5, ist
es bloss die Widerspiegelung im Was-
ser der „wie masten / in erstarrender
symmetrie“ stehenden Pappeln, die
„leben / in die landschaft“ bringen. Im
ersten Teil des zweiten Textes, **auffor-
derung**, S. 6, liegt man noch „faul...
einen grashalm im mundwinkel“, um
dann gegen diese Trägheit und Selbst-
zufriedenheit aufgefordert zu werden
(„spuck den grashalm aus“ S. 6): „tritt
blühe aus dir heraus / rühr dich

geh / deinem dir ungleichen gefäh-
ren / unruhig entgegen“ (S. 7). Die
Aufforderung, diese täuschende ein-
schlummernde Ruhe zu stören, ist aus-
gesprochen worden. „wir können die
einfachen dinge / wieder einfach sa-
gen // z.b. die einsamkeit der stühle“
(S. 8) heisst es — und es klingt fast
erleichtert — im dritten Gedicht, **wort-
folge**, S. 8, und es werden die „leise-
treter“ aufs Korn genommen, die
abends in die „hölzerne stille / eines
sitzungsraums /.../ eintreten / den hut
ablegen die schuhe / den verstand /
barhäuptig sich schnell einverstehen
erklären / um noch zu einem bier zu
kommen ja“. Wenn in diesem dritten

den gästen / pfeffer in die augen haut
sie / alle in die pfanne“. In einem
unverwechselbaren Diskurs ist **anwei-
sung an iota**, S. 29, geschrieben. Je-
doch wird die Grotteske, der Witz von
Seiler nie allein der Grotteske bzw.
dem Witz zuliebe eingesetzt. Manchmal
sogar schwingt ein wenig Trauer mit,
wie in den letzten Zeilen der **annonce**
(S. 46). Zu weiteren Texten, die von
wuchtig-turbulenter Brisanz gekenn-
zeichnet sind, zählen solche wie **tag-
traum**, S. 47, **schlafzimmereinrichtung**,
S. 61, in welchem die Gegenstände
agieren, oder **ausgang zu zweit**, S. 53,
ein Text der nahezu makaber, aber
dennoch durchaus vertretbar ist.

„unruhig entgegentreten“

Zu Hellmut Seilers Debütband „die einsamkeit der stühle, gedichte,
Dacia Verlag, Cluj-Napoca, 1982

Gedicht die Bewegung noch eine lang-
same war, das Gedicht ein stilles, so
steigert sie sich im vierten, **gedicht**,
S. 9, in die für viele von Seilers Texten
typische Turbulenz. Es geht drunter
und drüber, die Welt scheint aus den
Angeln gehoben zu sein und selbst die
Kinder „segeln / obwohl festgezurr /
ihren eltern... / ins blaue“ (S. 9). So
ähnlich gehts dann in vielen Gedich-
ten weiter. Und ich meine, das sind
neben jenen, in denen er Sprachspiel
und -witz auch etwas „stiller“ einsetzt,
die besten.

Die turbulente Atmosphäre führt
selbstverständlich ins Grotteske und
geht auch oft ins Phantastische über.
Erkennbar als von Seiler geschrieben
sind Gedichte wie **umzug**, S. 11, wel-
ches auch noch in einer pointierten
Aneinanderreihung von Synonymen
endet („wie soll das noch / vonstatten
vor sich / weitergehen?“), **gaststätten-
morgen**, S. 15, das so aufhört: „der
gaststättenchef /.../ salzt nach streut

Effekthascherei darf man Seiler aber
nicht nachreden. Dies Durcheinander,
das er da schafft, das deckt Starrhei-
ten auf, es ist ein Aufdecken kleinbür-
gerlicher Verhaltensweisen, ein Bloss-
stellen all jener, die sich selbstver-
gnügt und unsterblich in Selbstzufrie-
denheit und Trägheit suhlen. Durch
eben diese „Unordnung“ stellt Seiler
eine sogenannte „Ordnung“ als das
hin, was sie eigentlich ist: ein Zwang,
der unter dem Decknamen „Ordnung“
propagiert wird (wie in **erziehung im
spielzimmer**, S. 23).

So lautstark geht es aber nicht in
allen Texten Seilers zu. Das Wortspiel
hingegen beherrscht er einwandfrei. Er
vermag es, in einem Zuge die Dimen-
sionen eines Satzes auszuweiten, durch
gekonntes Aneinanderreihen von Sub-
stantiven aus verschiedenen Lebensbe-
reichen: „eintreten / den hut ablegen
die schuhe / den verstand“ (S. 8) oder:
„guten tag ihre fahrkarte bitte / ihren

ausweis ihre meinung bitte“ (S. 12) —
wen würde es da nicht schaudern! —
und weiter: „woher den mut nehmen
mit auf den eingeschlagenen weg /
wenn der zurückschlägt“ (S. 12). Ähn-
liche Wortspiele könnte man noch viele
aufzählen: „schlaglöcher / kommen
keine vor oder schlagworte oder
andre / totschiäger“ (S. 33), „du trägst
hier keine jeans und keine verant-
wortung“ (S. 37), „du bist kein fuss-
gänger / mehr oder parteigänger oder
blindgänger“ (S. 37), „du bist kein so-
zialer alleskleber“ (S. 38) usw. Aber
es gibt nicht nur einzelne Zeilen dieser
Art, sondern auch ganze Gedichte, wie
bestandaufnahme I, S. 24, oder **hosen-
träger**, S. 32. Ähnlich aufgebaut ist
auch das **holzgedicht**, S. 18, in wel-
chem er Monotonie und Sinnlosigkeit
konventioneller zwischenmenschlicher
Beziehungen und selbstzensurierter
Denkens blossstellt. **vorkehrungsmass-
nahme**, S. 22, ist parabolisch zu ver-
stehen. Nachdem die Katze den Kana-
rienvögeln arg zugesetzt hat, besinnt
sich deren Besitzer eines Besseren:
„jetzt bringe ich meine kleinen sän-
ger / oberhalb des dachstübchens an /
dort hört sie niemand / stören sie
keinen // sind so jedenfalls wenig-
stens / ihres lebens sicher“ (S. 22).

Die aphoristischen Texte (etwa **auf-
munterung**, S. 16, **türkischer kaffee**,
S. 17, **abc**, S. 28, **beim zahnarzt**, S. 43,
homo homini, S. 45) erinnern an Franz
Hodjaks **spielräume** und — teilweise
— **offene briefe**, **abrüstungskonferenz**,
S. 44, hätte der Autor sich ersparen
können.

Die Gedichtformen und Aussage-
weisen Hellmut Seilers sind sehr ver-
schieden. Jedoch summieren sich diese
Gedichte zu einem Band, dessen Kohä-
renz in der kompromisslosen Haltung
des Autors liegt, auch wenn er diese
Haltung mal mokant bis rigoros, mal
sublim bis stringent artikuliert, auch
wenn er mal skeptisch wird.

Seiler sagt die (mehr oder weniger
einfachen) Dinge einfach. Einfach sei-
lersch.

HELMUTH FRAUENDORFER

HERCULANE

Autobuzele circulă foarte bine, cu o frecvență de 15-20 minute. Așa că, pornind de la gară și făcând o deviație de la șoseaua națională de vreo 4-5 km, lași pe dreapta hotelurile „Diana” și „Afrodita”, apoi pe stînga complexul „Hercules” și ajungi, în sfîrșit, la punctul terminus. Adică la statuia lui Hercules, în chiar inima stațiunii, unde la camera 23 a pavilionului Decebal, se află comandamentul taberei studențești. BAILE HERCULANE.

Aflu că dacă aș fi sosit în stațiune în primele 2 zile ale taberei, n-ar mai fi trebuit să apelez la serviciul autobuzului local. La toate trenurile principale, autocarul taberei a fost prezent în gară, cu cite un delegat al comandamentului. „Bine ați venit în tabăra Băile Herculane”, tabără aflată la cea de-a 2-a sa ediție. Reușita anterioară fiind deplină, iată că de această dată au fost așteptați aproape 500 de studenți din toate centrele universitare ale țării. 500 de studenți care au umplut de tinerete și vigoare stațiunea. A fost confirmată astfel și dorința edililor Băilor Herculane de a da un nou suflu locului.

De permanență la comandament, Cristina Richter. E asaltată nonstop cu întrebări de tot felul: „— Mai sînt

locuri la excursia de miine cu autocarul?” „— Nu! Puteți însă participa la o drumeție pe Valea Cernel, spre 7 Izvoare.” ... Autocarul se pare că e cel mai solicitat. A fost planificat zilnic pentru excursii pe traseul Herculan — Orșova — Porțile de Fier — Drobeta Tr. Severin. Nea Sandu, conducătorul auto, nu a refuzat nici o cursă. Dimpotrivă! Solicitățile fiind mari, a propus o excursie suplimentară pentru 2 ianuarie... „— Unde se vizionează filmul cu Bruce Lee?”

„— În videodiscotecă la ora 18.” ... „— Cînd funcționează piscina și sauna?” „— Zilnic de la 11 la 18. Intrarea gratuită pentru studenții taberei.” ... „— Doresc să fac și eu tratament.” „— Urcă la medicul taberei, dr. Bumb Daniel. Îți va da o trimitere. Al cartela de masă la tine?” ... „— Putem împărțuta jocuri?” „— Da! Găsiți la camera 46 jocuri de șah, remmy, table.” ... „— Mă interesează dacă nu a sosit prietenul meu. I-am reținut loc în camera mea.” „— Dă-mi te rog foaia de drum. Doina Zaharia.

Adio 1982..

Vreau să-mi rezerv loc de întoarcere.” ...

O las pe Cristina și trec pe la programul afișat al zilei. Decl: ora 9 — excursie cu autocarul la Drobeta-Tr. Severin. Tot la ora 9 — drumeție la Crucea Albă. Ora 10 — campionat de tenis de masă (în sala clubului sportiv „Progresul”). De la ora 11 — program de saună-piscină. La ora 15 — campionat de fotbal: Zona București — Zona Cluj. Ora 16 — simultan de șah susținut de marea maestră internațională Margareta Mureșan (clubul Casei de cultură). De la ora 18, două acțiuni interesante: concurs politico-ideologic între echipajele centrelor universitare și un concurs de dezlegări cuvinte încrucișate, organizat de ing. Gheorghe Crișan, fostul redactor-șef al revistei „Forum studențesc” și în prezent membru al comandamentului. De la ora 19.30 — program de discotecă. La pupitrul de comandă — Simulescu Valeriu. În programul seri figurează, pe lângă concursurile distractive, seara culturală a Iașului. Iată și un afiș care anunță spectacolul pe care îl va da „Doina Timișului” la invitația sindicatului local.

Scurtă plimbare pe malul Cernel spre hotel „Roman”. Fac cunoștință cu citiva studenți, pe care-i rog să-mi spună impresiile din tabără: „— Mă simt foarte bine. Cînd am ajuns în gară și-am aflat că e comandament timișorean, am avut certitudinea unei vacanțe reușite. Nu m-am înșelat.” (Constanța Găgenel, A.S.E. București). „— Sînt într-o formă psihică excelentă. Mi-am adus cărți cu mine să învăț, dar n-am citit nici un rînd. Nu pot renunța la programul taberei, alcătuit cu multă fantezie. Sînt căpitanul echipei de fotbal a Zonei București. Victorie!” (Bălan Florin — C.U. București). El intervine Bursuc Ion, C.U. Iași, aflat și el la plimbare cu soția: „— Eu sînt arbitru. Am carnet de divizia C. Cînd au fost solicitați arbitrii, m-am

Ce se întîmplă la camera 40? Foto: DRAGHIȘA BORDEEVICI

înscris primul.” Stan Marin de la A.S.E. București e ceva mai trist: „— Miine îmi sosește prietena, dar nu are bilet. Sînt curios de reacția echipei de ordine a lui Sirbovan Călin.” „— Fii liniștit, timișoreni! Sînt de treabă.” (Golea Eugen — C.U. Petroșani). „— Încă n-a fost trimis nimeni acasă. Și se primesc înscireri pentru Revelion și pentru studenții care nu sînt în tabără. E o chestie...” (Pogor Andrei, C.U. Iași).

Ne-am continuat plimbarea, am ajuns la hotel „Roman”, și după ce-am servit o cafea grozavă la clubul hotelului (excelent dotat), ne-am reîntors la comandament. Tocmai la timp. A sosit poșta și iată o frumoasă felicitare colegială trimisă de comandamentul studențesc de la Izvorul Mureșului. Animația s-a mai potolit. Comandamentul intră pentru cîteva minute în ședința zilnică de lucru Pe urmă, cu toții la... discotecă!

DAN EUSEBIU

Iarna, plaja înseamnă cu totul altceva...

EFORIE NORD

Ninge. Ninge peste tot ce-a fost frumos, peste marea care, lăsată în „largul” ei, și se înfățișează în adevărata-i splendoare, în simplitatea ei trimitînd, după fantezia jucăușă a vîntului, val după val peste plaja albă și pustie. O plajă invadată de amurguri, fără tarabe cu suveniruri, fără bere, pepsi, fructe, fără fotografii și turiști.

Iarna în tabără la mare înseamnă o aventură fără timp și loc cu care îți îmbogățești fără să vrei colecția sentimentală, marea însumînd toate atribuțiile caracteristice locurilor unde, colectivele de studenți, aceste minunate nuclee de muncă, petreceri și voie bună își modelează vacanțele, pe drept cu iz de basm. Stațiunea Eforie Nord nu și-a dezmințit nici de data aceasta renumele cîștigat în anii trecuți.

„Este a doua oară cînd vin iarna la Eforie Nord și nu ies din hotel. Marea se lasă privită și de la etajul 12. Iar gazdele au făcut dovada ospitalității și priceperii lor. Sînt în ultimul an de facultate, și, cu atît mai mult, tabăra (și firește revelionul) reprezintă pentru mine impresii și imagini „de adio”. Mă aflu aici de Anul Nou și asta îmi ajunge pentru ca pînă și problemele serioase să-mi se pară mai rezolvabile.” (Emad Fadian, anul V C.C.I.A. — Iordania)

Personalul hotelului care vara vine rar în contact cu publicul studențesc fiindcă „mai există și un Costinești” s-a obișnuit repede cu acel „alt mod de a fi în vacanță” al studenților. „M-a surprins gîndirea majoră și de vîltor a studenților. Orice discuție ce o abordai la masă avea în ea și un iz de gravitate (n.r. normal, la așa me-niu!). Nu poți discuta cu ei decît dacă ești documentat. Ți-a plăcut cum am zis-o?” (George Munteanu — ospătar) (n.r. Mi-a plăcut nea George). Zilele au trecut repede, chiar prea repede, căci „deși a fost o tabără de odihnă, programul a fost destul de încărcat. S-au organizat o serie de concursuri sportive, cum ar fi tenis de masă, fotbal, înot și șah. În plus, toți studenții au avut acces la piscină și au benefi-

Ghicioare: în ce anotimp credeți că a fost surprinsă imaginea din fotografie? Așteptăm răspunsurile pe adresareducției. Foto: DECCA

ciat, dacă era cazul de bazele de tratament existente în hotel. Am urmărit ca toți să se simtă bine iar o contribuție importantă a avut-o fără îndoială discoteca, reușind să facă din fiecare seară o seară de revelion. Timișoreni? Cel mai bine m-am simțit în mijlocul lor, mi-a plăcut atmosfera de grup, adevărată atmosferă studențească.” (Silvia Morar — comandanta taberei, anul II Energetică — București).

„Ca responsabil cu activitatea culturală, am organizat pe rînd seriile culturale ale centrelor universitare. Păcat că centrele universitare Iași și Cluj-Napoca n-au participat la aceste evenimente unice în tabără, motivînd că nu au instrumentele necesare. M-a impresionat noaptea de Revelion, plimbările pe faleză, colegialitatea și prietenia ce s-a legat între toți studenții din cele patru zone universitare. Regret că nu am avut la dispoziție un pian, deoarece am fi putut organiza niște seri de muzică clasică foarte gustate de publicul studențesc.” (Viorel Ciurdea — anul IV Conservatorul „Ciprian Porumbescu” — București).

Nu ne-a fost dat să avem parte de o furtună sau să fi văzut „marea înghețată cit vedeai cu ochii, ca în '72” (Valentin Broască — ghidul taberei), în schimb „ne-am făcut de cap în modul cel mai elegant” (Dorin Dobrota — colegul meu de cameră) și „privind marea iarna, am uitat sesiunea. Cine dorește aceasta să ne urmeze exemplul.” (Răduică Constantin — proaspăt căsătorit)

„Tabăra a fost necesară dar nu și suficientă. Rămîne însă cea mai bună soluție pentru studenții care doresc să petreacă, respectiv să se odihnească bine în timpul vacanței. Doresc din toată inima să revin, să mai petrec una din clipele cele mai frumoase din viața mea.” (Rolando Laguna — IV M. T. Timișoara)

„Am găsit în fiecare zi ceva nou și deosebit, care dă culoare și farmec vieții, fiind pentru prima dată într-o tabără studențească care a culminat cu noaptea de revelion, de un fast inimaginabil. Să ne ierte marea că am vizitat-o cam rar.” (Dorin Dobrota, IV M. G. — Timișoara)

„Am văzut toate anotimpurile în zece zile. O combinație de primăvară, vară, toamnă și iarnă după ce în sfîrșit a nins. Dacă ar fi în fiecare zi revelion, aș deveni și eu mai optimistă.” (Nedici Monica, II Pediatrice — Timișoara)

„A fost o experiență frumoasă pentru mine. Acest loc liniștit mi-a permis să mă odihnesc mai bine. Doresc să revin. Ce frumos că există tabere studențești!” (Mohamed Lamine — III Matematică — Timișoara)

Da, ce frumos că există tabere studențești! Ele s-au născut pentru studenți, așa cum gheața s-a născut pentru whisky-ul ciocnit la confluența anilor, pentru prietenie și dragoste... iar șampania a curs în cupe de cristal unind Timișoara cu Bucureștiul, Iașul, Clujul, Marea Neagră cu Marea Roșie într-un singur „La mulți ani, 1983”

DANIEL KENST

SUPERLATIVELE ANULUI 1982

Luind exemplul generos al „suratelor” mai mari, grație efortului dezinteresat al unui grup de redactori și colaboratori entuziaști, revista „Forum studențesc” și-a stabilit „aleșii”. Superlativele anului 1982, în viziunea cititorilor revistei noastre (și credem că nu numai a lor!) au fost rodul opțiunilor a peste 1000 de studenți de la toate facultățile din centrul nostru universitar. Procedura de alegere a fost simplă: un vot un punct.

Vă prezentăm, așadar, opțiunile studenților timișoreni:

I. POEZIE: 1) Nichita Stănescu, **Noduri și semne** — 656 voturi; 2) Adrian Păunescu, **Rezervația de zimbri** — 640 p. 3) Mircea Ivănescu, **Poezii nouă** — 460 p. (remarcați similitudinea cu clasamentul revistei „Viața studentescă”).

II. PROZA: 1) Octavian Paler, **Viața pe un peron** — 715 p.; 2) Dumitru Radu Popescu, **Podul de gheață** — 520 p.; 3) Eugen Uricariu, **Vladia** — 218 p.

III. ACTORI.
a) INTERPRET FILM: 1) Mircea Diaconu — 843 p.; 2) Ovidiu Iuliu Moldovan — 640 p.; 3) Mitică Popescu — 412 p.

b) INTERPRETĂ FILM: 1) Valeria Seciu — 620 p.; 2) Leopoldina Bălănuță — 603 p.; 3) Tora Vasilescu — 418 p.

IV. FILME. Inghițitorul de săbii, regia Alexa Visarion — 712 p.; 2) **Lumini și umbre**, regia Mircea Mureșan și Andrei Blaier — 610 p.; 3) **Semnul șarpelui**, regia Mircea Verolii — 566 p. (n.r. — La ora anchetei în municipiul Timișoara nu aparuseră încă filmele Concurs, Secvențe, Năpasta, și Așteptând un tren).

V. MUZICA TINARA. 1) Mircea

Banicu — 772 p.; 2) Nicu Alifantis — 632 p.; 3) Ștefan Hrușcă — 409 p. (băieți); 1) Corina Chiriac — 552 p.; 2) Dida Drăgan — 418 p.; 3) Anda Călugăreanu, **Mihaela Oancea** — 322 p. (fete).

VI. MUZICA POPULARA. 1) Florica Bradu — 664 p.; 2) Tudor Gheorghe — 545 p.; 3) Sofia Vicoveanca — 389 p.

VII. COMENTATORI ȘI CRONICARI. 1) Cristian Topescu — 828 p.; 2) Gheorghe Mitroi — 567 p.; 3) Cornel Dinu — 234 p.

VIII. SPORT.
MASCULIN: 1) Ștefan Rusu — 543 p.; 2) Ilie Balaci — 442 p.; 3) Vasile Stingă — 418 p.

FEMININ. 1) Margareta Mureșan — 782 p.; 2) Vali Ionescu — 644 p.; 3) Maricica Puică — 410 p.

★
Ce spun clasamentele? În general ele reflectă fidel părerile specialiștilor în diferite domenii. Octavian Paler, Nichita Stănescu, Cristian Topescu, Ștefan Rusu sunt lideri de necontestat, oricare ar fi eșantionul de „intervievați”. Evenimente editoriale remarcabile, **Noduri și semne** și **Viața pe un peron** — sunt două cărți de excepție, adresate cititorului elevat, care au găsit limbajul comun cu

publicul studențesc și s-au impus chiar dacă numărul posesorilor acestor cărți este cu mult mai mic decât cel al opțiunilor.

Mircea Diaconu și Valeria Seciu confirmă gustul publicului tinăr și preferința acestora pentru actori compleți, cu posibilități multiple de afirmare, actori de un talent remarcabil. Pozițiile lui Ovidiu Iuliu Moldovan și a lui Mitică Popescu se justifică prin prezența studenților astăzi-vară la Costinești și prin interesul pe care-l suscita serialul de simbătă-seara.

Filmele românești, despre care se zice că nu găsec audiență în rândul tineretului studios, sînt totuși vizionate de un mare număr de studenți și nu mare a fost mirarea cînd pe buletinele de vot au apărut și filme care nu au rulat în Timișoara dar care au fost văzute la Festivalul filmului de la Costinești sau... în București. Credem — din discuțiile avute cu numeroși studenți a reieșit clar aceasta — că nu poate fi vorba de un clasament real, ci de unul cu caracter vizorioriu, deși inghițitorul de săbii rămîne, oricum, o concurență foarte serioasă pentru Concurs.

Mircea Baniciu este timișorean, cîntecele lui Alifantis sînt cîntecele tineretului, Ștefan Hrușcă este o vedetă a cenaclului „Flacăra” care a fost de două ori în acest final de an la Timișoara, deci comentariile sînt de prisos.

În oricare ordine, Florica Bradu, Tudor Gheorghe și Sofia Vicoveanca rămîn trei personalități distincte, trei

autentici artiști a căror profesiune de credință este valorificarea folclorului autentic, nealterat.

Cristian Topescu și Gheorghe Mitroi au o pregătire profesională de excepție și indiferent unde, cînd și cum vorbesc sau scriu despre sport spun adevăruri perfect valabile, iar adevărul despre sport nu supără nici măcar pe „microbiștii” infocați. Poziția lui Cornel Dinu este mai mult „o chestie” decât o poziție justificată atîta timp cit departe de podiumul laureaților rămîn Ioan Chirilă (excelența Espana '82), Ovidiu Ioanîtoia, Marius Popescu, Vasile Căbulea, etc.

Ștefan Rusu este secondat de Ilie Balaci (fotbalul e rege și e în creștere) și de un mare sportiv ce se impune indiferent că participă la micile competiții sau la Campionatele mondiale — Vasile Stingă.

Timișoreanca Margareta Mureșan deține un binemeritat loc I pe care studenții l-au justificat nu doar prin patriotism local ci prin performanța sa extraordinară în contextul comportărilor de pînă acum a șahistelor noastre. Vali Ionescu și Maricica Puică sînt două mari sportive dar au avut predecesori la fel de valoroși de-a lungul anilor.

Totdeauna însă clasamentele au suscit atîta păreri diferite și comentarii numeroase. De aceea, credem că este mai bine să vă lăsăm dumneavoastră această plăcere și să vă invităm să ne scrieți pe adresa redacției despre aceste „superlative”.

TRIOR

UN ȘAHIST DE MARE PERFORMANȚĂ TREBUIE SĂ FIE ÎN CONTACT PERMANENT CU TABLA DE ȘAH...

Interviu cu MARGARETA MUREȘAN

Prezentă în stațiunea Băile Herculane (locul de unde au pornit cele mai multe succese de-ale ei), în vederea pregătirii meciurilor din cadrul turneului candidaților pentru titlul mondial la șah, marea maestră internațională a avut amabilitatea de a susține un simultan de șah la 10 mese cu studenții aflați în tabăra de odihnă de la Herculane și de a ne acorda acest interviu în exclusivitate. Coincidență fericită pentru noi a fost numărarea voturilor din cadrul anchetei întreprinse de revista noastră privind desemnarea celor mai buni sportivi ai anului 1982. Pe primul loc în clasamentul feminin s-a situat șahista timișoreană, fapt ce conferă noi valențe interviului nostru. Intrucît presa sportivă a prezentat pe larg datele tehnice ale evoluției mării maeștră în anul 1982, i-am solicitat un interviu în care nu este vorba de rezultate, de pronosticuri, de proiecte:

— Stimate Margareta MUREȘAN, ce înseamnă pentru dumneavoastră antrenamentul, în ce constă el și ce pondere ocupă în pregătirea pentru performanță?

— Antrenamentul de șah presupune: pregătirea tactică, pregătirea teoretică, pregătirea psihologică, pregătirea practică specifică precum și inevitabila pregătire fizică. Un șahist de mare performanță trebuie să fie în contact permanent cu tabla de șah consacrandu-i zilnic cel puțin 3 ore pentru pregătirea teoretică, restul... Desigur, apreciați...

— Care este importanța analizei șahiste în teoria șahului și ce credi că se acordă în momentul actual?

— Teoria șahului poate fi aprofundată numai prin înțelegerea și verificarea ei atît prin analize specifice, prin partide de antrenament, cit și prin practică competițională. Un șahist bine pregătit, care cunoaște perfect cuceririle teoriei, care deține și o armă secretă — o nouă teorie — „inoată” în poziție, nu consumă inutil timpul de gîndire atît de prețios, își dozează eforturile. Pregătirea teoretică, elaborarea de analize este majoră în momentul actual cînd bagajul informațional este atît de mare.

— Se poate vorbi de o activizare accentuată a sistemului nervos în perioadele de concurs? Ce rol are memoria în abordarea unei partide de șah?

— În etapele competiționale ale pregătirii șahiste sistemul nervos al șahistului este suprasolicitat prin efortul intelectual și cel emoțional. Șahistul, pătruns de stări emoționale specifice luptei sportive trebuie să se domine, să transforme motivele emoționale în motive de stimulație. Aproximativ fiecare mutare de șah efectuată presupune un șir de calcule, o problemă de rezolvat, un conflict de atenuat, o amenințare de parat și toate acestea într-o limită de timp.

Legătura dintre memoria șahistă și gîndirea șahistă nu este propriu-zis directă. Memoria este necesară șahistului în pregătirea teoretică cînd se însușesc: teoria deschiderilor, strategia și tactica jocului de mijloc și tehnica finalurilor. Șahistul trebuie

să-și dezvolte alături de această latură abstractă a memoriei și memoria creativă (vizuală în mișcare) care permite de fapt desfășurarea procesului de gîndire, posibilitatea calculării exacte a planurilor de perspectivă. Gîndirea șahistă operează cu tipuri de poziții mentale (tipuri care reprezintă așa-zisele elemente ale „limbii” șahistului), controlate prin apreciere.

— Considerați că șahul posedă elemente caracteristice care permit computerizarea lui? Care credeți că va fi rezultatul în această confruntare între creierul uman și cel electronic?

— Da! Descrierea formală a procesului de gîndire șahistă — modelele de gîndire și apreciere, bagajul informațional — permit materializarea și computerizarea șahului. Creierul uman, creatorul șahistului-robot, poate realiza o mașină electronică de jucat șah, dar care se dovedește totdeauna inferioară calităților șahiste ale creatorului. Șahistul are o gîndire intuitivă, acționează printr-o gîndire logică activă, creativă, printr-o atenție intensă și de durată, prin energie, curaj în asumarea riscurilor. Robotul șahist nu are fantezie, intuiție, nu știe să riște, pătrunde mai greu frumusețea tactică a partidelor de șah, este limitat în apreciere prin bagajul informațional dat de către un om, nu poate creea.

— Ce garanție de câștig oferă o pregătire teoretică riguroasă? Care sînt motivele care determină căderile de formă și în ce fel se pot contracara ele?

— Pregătirea teoretică reprezintă fundamentul gîndirii șahiste. Un șahist bine pregătit teoretic nu poate fi lesne surprins, se descurcă în situații extreme, înțelege just riscurile pe care și le asumă, are un atu în plus față de un adversar mai puțin muncitor.

Căderile de formă pot fi determinate de lipsa de continuitate în pregătire sau de o viață neechilibrată sau de probleme de sănătate, cit și de imposibilitatea valorificării cunoștințelor teoretice datorită nereglării stărilor emoționale sau de norme dispoziției.

— Care sînt principalele tendințe în abordarea partidelor în șahul mondial actual?

— Trecerea de la concepție și cunoștințe la acțiune imediată și efectivă.

— Care credeți că sînt trăsăturile dominante ale unui bun antrenor de șah?

— Un bun antrenor trebuie să fie sau să fi fost un jucător activ foarte bun, să aibă ample cunoștințe despre teoria șahului, psihologia șahului și să fie un bun pedagog...

— Faceți o paralelă între trăsăturile șahului masculin și feminin! Ați putea participa cu succes la un campionat masculin de șah de o valoare ridicată?

— Șahul masculin are tradiție, șahul feminin s-a dezvoltat în ultimele decenii, el tinde spre a atinge nivelul celui masculin. Dovadă că există o mare maestră internațională, Nona Gaprindașvili, care deți-

ne acest titlu și în competițiile masculine. Nu am jucat niciodată într-un turneu masculin dar am jucat meciuri cu șahiști puternici și nu am pierdut nici o partidă oficială realizînd un scor favorabil.

— Cum simte un șahist că este bine pregătit? Ce înseamnă pentru un șahist o perioadă mare de intrerupere a antrenamentelor?

— Un șahist bine pregătit este sigur pe el. Pierderea contactului cu pregătirea șahistă te scoate din „formă” și se intră greu în cursul normal...

— Cum definiți mutarea „surpriză”?

— Mutarea „surpriză” reprezintă o mutare psihologică. Deseori nu este cea mai bună mutare, dar ea este totdeauna o mutare cu două tășuri; fără a fi o mutare proastă ea conține o mare doză de risc...

— Ce mutații produce șahul în abordarea complexei problemei a vieții cotidiene de către șahistul-cetățean și specialist într-un domeniu?

— Șahul dezvoltă funcțiile intelectuale și caracterul omului, dezvoltă atenția, disciplinează viața omului. Stimulează critica și autocritica pe care se bazează de fapt analiza șahistă.

În viața cotidiană, în profesiune și în familie, șahistii sînt niște oameni deosebiți, tocmai prin calitățile pe care le dezvoltă practicarea șahului. Un șahist de mare performanță are cel puțin o facultate și vorbește două sau mai multe limbi străine...

— Vă mulțumesc!

Interviu realizat de GHEORGHE CRIȘAN

TOP POP-ROCK-DISCO

1. VANGELIS — Back to School; 2. DSCHINGIS KHAN — What's her Bag; 3. TRIO — Energie; 4. FRIDA (ex — ABBA) — To turn the Stone; 5. A LA CARTE — Ahe Tamoure; 6. GOOMBAY DANCE BAND — Take me down to the Carribean; 7. OSCAR BENTON — Josie; 8. FANTASTIQUE — Costa blanca; 9. SHAKIN' STEVENS — Hot Dog; 10. THOMAS LEDIN & AGNETHA FALTSKOG — Never again.

Așteptăm în continuare propunerile voastre.

TOP „C”

Criteriul „forte” al actualului clasament a fost, cum era și normal să fie, la plecarea studenților în vacanță, starea de curățenie în care au fost lăsate căminele.

Majoritatea căminelor care „se respectă” își păstrează (sau își redobîndesc) locurile frunțose.

1. 2 M.V. — 97 p.; 2. 15 C — 91,5 p.; 3. 7 C — 90 p.; 4. 22 C — 85,5 p.; 5. 13 C — 83 p.; 6. 19 C — 82,5 p.; 7. 11 C — 78 p.; 8. 20 C. 17 C — 74,5 p.; 9. 1 M.V. — 74 p.; 10. 19 T.C.M.T. — 72 p.; 11. 8 C — 71,5 p.; 12. 14 C — 69,5 p.; 13. 21 C. — 68 p.; 14. 16 C — 67,5 p.; 15. 12 C — 65 p.; 16. 3 Et. — 64 p.; 17. 9 C — 61,5 p.; 18. 18 C — 60 p.; 19. 4 C — 59 p.; 20. 2 C — 58,5 p.; 21. 1 C — 58 p.; 22. 10 C — 57 p.

„... Fie ca anul 1983 să ducă la înfrângerea conlucrării și mai puternice a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau ordine socială, să crească rolul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme internaționale în soluționarea tuturor problemelor complexe în interesul tuturor națiunilor, al păcii și colaborării!

Fie ca noul an să ducă la încetarea conflictelor existente, și trecerea la soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state numai și numai pe calea tratatelor!...”

(Din mesajul de Anul Nou adresat întregului nostru popor, la posturile de radio și televiziune, de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU).

BILANȚ '82 ...PERSPECTIVE '83...!

Există un moment al anului cînd, viața internațională, cu întreaga sa problematică — bogată, complexă, dinamică, multiformă — devine subiect de reflecție pentru factorii de cea mai înaltă răspundere al tuturor statelor lumii. Mesajele de Anul Nou ale șefilor de stat sau de guvern, care se transmit din oră în oră, de la un meridian la altul pe întreaga suprafață a planetei, au darul de-a realiza un tablou sintetic, de ansamblu, asupra a tot ceea ce fiecare din statele lumii și toate la un loc gîndesc în legătură cu momentul internațional marcat de confluența a doi ani. Din juxtapunerea acestor documente, rezultă o veritabilă fișă de temperatură a actualității internaționale. Emisiunile agențiilor de presă, ale radioului și televiziunii de pretutindeni sînt dominate de aprecierile conducătorilor politici ai statelor, asupra drumului străbătut de omenire în răstimpul ultimelor 365 de zile, asupra perspectivelor ce se profilează în fața comunității internaționale...

★
În acest început de an, economia mondială se află probabil în cea mai grea recesiune de la al 2-lea război mondial încoace. Armata de milioane și în permanentă creștere a șomerilor constituie principala preocupare a guvernelor occidentale.

S.U.A.: Economia a marcat în 1982 o scădere de 1,5 la sută. Pentru 1983 economiștii anticipează o creștere mai mică decît 2 la sută. În prezent 12.000.000 de americani nu au de lucru — 10,8 la sută din populația activă. Pînă la începutul lunii decembrie 1982 au fost închise 24.000 de firme din industrie și comerț.

CANADA: În 1982, economia națională a înregistrat un declin de 4,5 la sută. Rata șomajului a atins un nou record — 12,7 la sută în luna octombrie 1982. Primul ministru, Trudeau consideră că țara se află în cea mai grea criză din ultimii 50 de ani.

MAREA BRITANIE: Guvernul Thatcher se concentrează asupra combaterii inflației, pe care a reușit să o înjumătățească pe seama creșterii șomajului de la 12,5 la 13,2 la sută. În 1982 nu s-a înregistrat decît o creștere economică de 0,3 la sută.

În mesajul de Anul Nou, pri-

mul ministru al Marii Britanii, Margaret Thatcher, a reafirmat hotărîrea guvernului său de a continua politica economică monetaristă. După cum menționează agenția Reuter, primul ministru britanic a oferit slabe speranțe, pentru anul 1983, celor aproximativ 3,5 milioane șomeri. „Nu există soluție rapidă și remediu pentru șomaj nu poate fi decît lent și a-nevoios”, a spus premierul.

... Shirley Williams, membră a parlamentului britanic, arată că adevărul total al celor în căutare de lucru, era în decembrie 1982 de 5.202.104 — adică 22,5 la sută din populația activă...

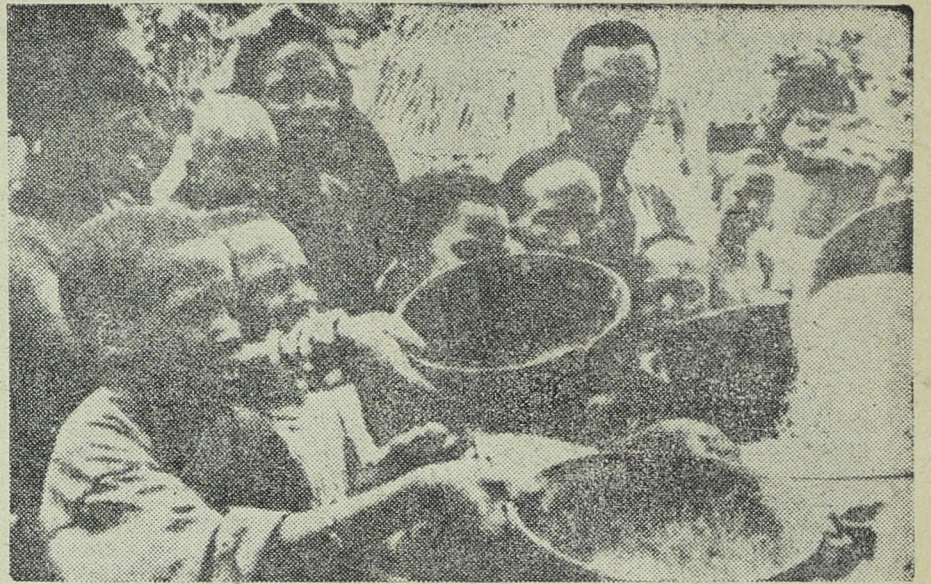
FRANȚA: Rata șomajului a fost, în luna octombrie 1982, de 8,8 la sută, avînd o tendință de creștere. Deficitul balanței de plăți aproape s-a dublat față de 1981. Circa 20.000 de firme au dat faliment.

ITALIA: Principala problemă e inflația, care în noiembrie 1982 s-a ridicat la 16 la sută. Nouă la sută din cei apti de muncă sînt șomeri, iar pentru 1983 se așteaptă ca rata șomajului să crească la 10,5 la sută. Deficitul balanței de plăți a crescut cu o treime.

Conform datelor anunțate de Institutul central de statistică al Italiei, numărul total al șomerilor din această țară este în prezent de 2.300.000...

R.F.G.: La sfîrșitul lunii decembrie 1982 în R. F. Germania șomau 2.223.352 persoane. Cel ce a făcut declarația, Josef Stingl — președintele Oficiului federal al muncii de la Nürnberg, a precizat: „Anul 1983 nu începe foarte bine. Într-o singură lună, decembrie 1982, numărul celor care și-au pierdut locul de muncă a crescut cu 185.200.”...

★
Un raport recent al O.N.U. arată că, un război nuclear, indiferent cine și de ce l-ar porni, ar fi „ultima nebunie a omului”. În condițiile actualelor arsenale atomice, războiul nuclear ar conduce la distrugerea omenirii, a civilizației, a planetei. Nu sînt numai cuvinte avertisment. Statisticile sînt cutremurătoare. Omenirea a cheltuit pentru înarmare în 1980, 500 miliarde dolari. Datele prezentate de S.I.P.R.I. — Institutul de la Stockholm, preconizează pentru 1983, o investiție în a-

Doar șase săptămîni de vacanță a cursei înarmărilor, ar rezolva problema alimentației pentru toți copiii lumii

beranta cursă a înarmărilor, de 650 miliarde dolari.

... Sub titlul „Cheltuielile militare sînt gigantice”, ziarul vest-german „Rheinische Post” scrie printre altele: În cele 16 țări membre ale Blocului

Cheltuielile militare sînt un jug tot mai greu de suportat pentru omenire

Nord Atlantic (N.A.T.O.), omul de pe stradă trebuie să-și fi pierdut suflarea aflînd de cifrele cu care au jonglat oamenii politici și militari la sesiunea ministerială de toamnă a acestui bloc. Numai S.U.A. vor consacra 30 miliarde de dolari pentru construirea rachetelor MX și 50 miliarde dolari pentru îmbunătățirea arsenalului armamentului clasic...

Statele cheltuiesc zilnic pentru a-și procura temutele arme o sumă suficientă pentru a hrăni într-un an 200 milioane de copii.

★
Din cei 125 milioane de copii înregistrați ca născuți în 1982, 17 milioane nu vor împlini 5 ani.

Ziarista Isabelle Armstram scria recent într-un articol că la Beirut, în timpul luptelor, UNICEF a numărat cîte 10 copii morți la un soldat, adică 11.840 de copii uciși de bombe în două luni și jumătate față de 1500 soldați.

Din cei un miliard și jumătate de copii din lume, 80 la sută trăiesc în țările în curs de dezvoltare, iar 600 milioane suferă din cauza sărăciei și foamei. În schimb o multimilionară de peste ocean, își lăsa prin testament întreaga sa avere celor 165 de cîini ai ei, pentru a fi întreținuți cum trebuie.

Alături de șomaj, inflație, de alte fenomene generate de actuala recesiune economică mondială, situația oamenilor simpli din țările occidentale este și mai tare agravată de lipsa locuințelor. Sute și sute de mii de cetățeni din așa-numita lume a patra, adică păturile sărace ale populației, nu au deloc unde să se adăpostească sau se adăpostesc în cocioabe improvizate, în slums-urile de la periferia marilor orașe, unde trăiesc în cele mai vitrege condiții de igienă și confort. În Italia s-au construit cu 17 la sută mai puține locuințe decît în anul 1980, în Marea Britanie mai puțin cu 24 la sută, în R.F.G. și Franța cu 5 și, respectiv, 4 la sută, mai puțin față de aceeași perioadă. În S.U.A., numărul celor care nu au locuință a crescut în ultimii doi ani cu circa 30 la sută.

... Ziarul „Christian Science Monitor” relatează că New York-ul a intrat în anul 1983 cu o datorie uriașă, care va ajunge probabil, la sfîrșitul actualului exercițiu financiar, la cel puțin 1,5 miliarde dolari...

... Începînd cu 1983, în Japonia, taxele pentru frecventarea școlilor și universităților cresc cu 20—25 la sută, a anunțat un purtător de cuvînt al guvernului. Cu 10—14 la sută cresc taxele pentru examenele de admitere în școli și instituții de învățămînt superior, în timp ce același guvern nipon, hotărâ tot pentru 1983, o sporire cu 6,5 la sută a cheltuielilor militare...

... Ca urmare a accentuării dificultăților economice, în Elveția a fost înregistrat, anul trecut, un număr record de falimente — 1.162, relevă Registrul comercial elvețian...

★
Multe și grave probleme cu care se confruntă omenirea rămîn din păcate nesoluționate în momentul începerii noului an. Tărăgănarea soluționării lor, în continuare, ar spori complicațiile și tensiunea din viața internațională și ar duce la apariția altor noi probleme dificile și periculoase. Toate aceste mari probleme obligă statele lumii, conducătorii lor, la mari responsabilități față de soarta păcii, securității, progresului și colaborării. Speranțele investite în fiecare an nou care se audegă istoriei universale, sînt speranțe ce-și găsesc enunțul și în primele luni de poziție oficiale ale statelor, din 1983. Este interesul comun al întregii omeniri!

Pagină realizată de DAN PĂRVULESCU

Proteste ale tineretului vest-german, ca urmare a hotărîrii S.U.A. de a amplasa în Europa noi rachete cu focos nuclear

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Redactor șef: RADU CIOBOTEA
Redactori șefi adjuncți: FLORIAN MIHALCEA, LUMINIȚA MARINA, HARALD ZIMMERMAN
Secretar general de redacție: DANIEL KENST
Secretar de redacție: DAN PAMPU
ANDREEA GHEORGHIU, MIHAI MINEA, MARIUS MORARIU, NELU MUSTA, DAN PĂRVULESCU
VASILICA ANCUȚA, DANIEL BUMB, HORIA DULVAC, HELMUTH FRAUENDORFER,

ADRESA REDACȚIEI:

Casa de cultură a studenților, bv. Tinereții nr.8,
camera 7, telefon: 1.49.07, (ședințe: luni și joi,
ora 20,30).

TIPARUL: I.P. „BANAT” TIMIȘOARA